

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokółowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 32 K,	ćwierćrocznie 8 K — h,	rocznie 24 K,	ćwierćrocznie 6 K,
półrocznie 16 K,	miesięcznie 2 h 70 h,	półrocznie 12 K,	miesięcznie 2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:	
rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia)	24 K
półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia)	12 K
ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września)	6 K
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca)	2 K

Zamiejscowa:	
rocznie	32 K — h
półrocznie	16 K — h
ćwierćrocznie	8 K — h
miesięcznie	2 K 70 h

Prenumerotorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymają „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni	1 K 50 h
miesięczni	— K 60 h

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie	8 K
półrocznie	4 K
ćwierćrocznie	2 K

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

OD REDAKCYI.

„Gazeta Lwowska“ wstępuje z pierwszym styczniem w drugie stulecie swego istnienia. W felietonie, obok listów z Warszawy, Krakowa, Wiednia, Petersburga, Londynu, Paryża, Berlina, Monachium, Rzymu i t. d., zamieszczać

będziemy prace wybitnych polskich pisarzy, między innymi: Teodora Jeske-Choińskiego, Maryana Dubieckiego, Franciszka Rawity-Gawrońskiego, Hajoty, Anatola Krzyżanowskiego, Kornela Makuszyńskiego, Zygmunta Sarneckiego, Kazimierza Tetmajera, Macieja Wierbińskiego, Gabryeli Zapolskiej, Henryka Zbierzchowskiego i w. i. Najnowsze wydawnictwa, Teatr, malarstwo, rzeźba, muzyka — będą nadal omawiane wyczerpująco i rzeczowo.

W tece „Przewodnika Naukowego i Literackiego“ posiadamy prace najwybitniejszych polskich historyków i krytyków literatury.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

P. Minister sprawiedliwości zamianował naczelnika kancelaryi, Franciszka Wojtowicza w Kołomyi, starszym naczelnikiem kancelaryi z pozostawieniem go w dotychczasowym miejscu służbowym.

P. Namiestnik przeniósł lekarza powiatowego, dr. Stanisława Kaczyńskiego, z Kosowa do Lwowa.

Prezydum krajowej dyrekcji skarbu zamianowało koncepcyjnych praktykantów skarbowych: Zygmunta Langera, Mieczysława Słotołowicza i Mieczysława Maryana Wilhelma 3-ga im. Gawalewicza, koncepcyjami skarbowymi w X. klasie rangi w galicyjskich władzach skarbowych.

Prezydum krajowej dyrekcji skarbu zamianowało komisarzy straży skarbowej I. klasy: Stanisława Wnorowskiego, Bolesława Lechowskiego, Eustachego Rwakowicza, Piotra Schönthalera, Władysława Huczyńskiego, Stanisława Rajewskiego, Augusta Jurewicza i Władysława Czerkawskiego, starszymi komisarzami straży skarbowej II. klasy w IX.

klasie rangi; komisarzy straży skarbowej II. klasy: Mikołaja Szczepaniaka, Stanisława Kulińskiego, Józefa Rudolfa dw. im. Łozińskiego, Bolesława Grudzińskiego, Stanisława Kubrakiewicza, Ludwika Grudniewicza, Franciszka Grensę, Edwarda Springera i Jana Burnatowicza, komisarzami straży skarbowej I. klasy w X. klasie rangi; a starszego respicyenta straży skarbowej, Franciszka Derenia i respicyentów straży skarbowej: Bronisława Krausa, Witolda Zasławskiego i Wincentego Garwolińskiego, komisarzami straży skarbowej II. klasy w XI. klasie rangi.

Prezydum krajowej dyrekcji skarbu zamianowało asystentów cłowych: Bolesława Petrolewicza, Władysława Wronkę, Aleksego Matyaszewskiego, Stanisława Dültza i Rudolfa Schmudermayera, oficyalami cłowymi w X. klasie rangi.

Prezydum galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu zamianowało asystentów podatkowych: Juliana Rudawskiego, Emila Stetkiewicza i Henryka Ściborowskiego, oficyalami podatkowymi w X. klasie rangi.

Prezydum galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu zamianowało prowizorycznymi asystentami podatkowymi, praktykantów podatkowych:

Mikołaja Hoszowskiego, Henryka Mermela, Hillela Fella, Tomasza Knarę, Zygmunta Kolinka, Stanisława Kryglera, Leona Tchórzelskiego, Piotra Derżkę, Mieczysława Strigla, Stanisława Przybyszowskiego, Jana Szkolnickiego, Zygryfda Müllera, Romana Bieniasa, Władysława Wójcika, Łukasza Żółkiewicza, Stanisława Krupnickiego, Romana Witoszyńskiego, Walentego Zguda, Juliana Hanusa i Władysława Pasternaka.

Prezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów zamianował adjunkta Hugona Haicha i ekspedyenta Jana Borzemskiego, pocztmistrzami, pierwszego w Łupkowie, dru-

giego w Kudryńcach. Nadto przeniósł pocztmistrzynię, Maryę Sucharowską, z Łupkowa do Żółtaniec, oraz pocztmistrza Rudolfa Matuszewskiego z Kudryńca do Uścia biskupiego.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 22 grudnia.

Podróż

Najd. Arcyks. Franciszka Ferdynanda do Budapesztu.

Wiadomość pism wiedeńskich, że Najd. Arcyksięże Franciszek Ferdynand po świętach Bożego Narodzenia przybędzie do Budapesztu i w zastępstwie Najj. Pana zagai Delegacye, znajduje potwierdzenie również w pismach węgierskich i kołach parlamentarnych w Budapeszcie. Będzie to pierwszy wypadek, że wspomniany Najd. Arcyksięże wypełni w Węgrzech prawnopaństwową funkcję.

Ważnemu temu dla Węgier zdarzeniu uitorowała drogę ostatnia audyencya hr. Khuen-Hedervarego u Najj. Pana. Rokowania wszakże w tej sprawie, jak twierdzi *N. W. Tagblatt*, nie doprowadziły jeszcze do rozstrzygnięcia w niedzielę, t. zn. w dniu posłuchania. Dopiero d. 20 b. m. węgierski prezydent ministrów otrzymał od P. Ministra spraw zagranicznych hr. Aehrenthala wiadomość, że Najd. Arcyksięże Franciszek Ferdynand z polecenia Najj. Pana zastąpi Osobę Monarchy przy zagajeniu Delegacyi. Nastąpi to d. 29 b. m. Najd. Arcyksięże, wedle dotychczasowych dyspozycji, wyjedzie do Budapesztu dwa dni przedtem. Dostojnemu Gościowi zgotowała pragnęła stolica Węgier solenne przyjęcie. Wszystkie domy miano przystroić flagami. Jeśli jednak prawdą są informacje wiedeńskiego organu, to projekty owe nie będą się mogły urzeczywistnić, gdyż Najd. Arcyksięże zamierza wybrać się z Wiednia nocą tak, że przybyłby do Budapesztu o godz. 6 rano, a więc w porze, kiedy uroczyste przyjęcie byłoby poprostu z przyczyn fizycznych niemożliwe.

Hr. Khuen-Hedervary w rozmowie z dziennikarzami oświadczył, że powitalna przemowa Prezydenta Delegacyi wystosowana będzie wprost do Najdost. Arcyksięcia. Wyrażona w niej będzie prośba, by Najd. Arcyksięże zechciał być wobec Najj. Pana tłumac-

10)

Z dzienniczka Maryi Bartusównej.

(W przededniach nauczycielstwa ludowego).

XI.

(Dokończenie).

Wczoraj wieczorem byłam u p. Katarzyny Lewockiej, w której salonach zbierał się niegdyś cały tutejszy świat literacki i artystyczny. — Dziś, już staruszka, znacznie cichsze i samotniejsze prowadzi życie — jednakowoż we wtorki i czwartki bywa u niej zawsze po kilka osób, jużto z dawnych znajomości — jużto nowych koryfeuszów sztuki i literatury — wieczorki te nie przeciągają się dłużej, jak do godziny dziesiątej.

...Wyrok zapadł! — przed chwilą była u mnie hr. Krasińska, zapytywała o rezultat rozmowy z p. Królikowskim, i poleciła mi

następnie, abym najdalej za trzy dni wracając do Lwowa, wstąpiła do niej do Krzeszowic — gdzie rozmówić się mamy obszerniej co do dalszych planów. Podziękowałam jej serdecznie, ale krótko — gdyż cała nasza rozmowa pięciu minut nie trwała.

Mam więc wracać!... Rzecz dziwna — mimo tęsknoty, jaką czuję za Galicyą — mimo chęci powrotu kiedyś do niej — w gruncie niepragnęłam, ażeby powrót ten nastąpił tak prędko... Cóż tam zostawiłam? — ból tylko i zawody — oprócz osób życzliwych wprawdzie — ale w niczem nie będących wstanie ulżyć mojemu losowi — przytem pewność, że spotkam tam znowu tych ludzi, znowu i wspomnienia, od których powinnam — od których chciałam uciec — boleśnie mnie dotyka! — Cóż oni pomyślą — co powiedzą o mojej awanturniczej a tak zakończonej wycieczce! — ...Nauka wprawdzie będzie teraz stanowić jedyny przedmiot mojej uwagi, jedyny cel życia — O!... ale jakżebym pragnęła, gdybym na cały czas tych studyów zamknąć się mogła w jakim klasztorze, by oprócz nauczycieli nikomu nie być widzialną!

Położenie moje jest w najwyższym stopniu upokarzające i przykre.

Kraków, 6 lipca 1878 r.

Dawno nie zaglądałam do mego dzienniczka, a raczej do tych szkiców życia mego i myśli. — Uplynęło kilka miesięcy!... w ciągu których tak ustawicznie zgnębiona jestem moralnie, że nie mogła uporządkować wrażeń.

Dziś, gdy może wkrótce już opuścę Kraków, czuję, że powinnam okiem rzucić na przeciąg ubiegłego czasu, by ta niezwykła epoka życia nie pozostała bez pamiętki i ocenienia.

Ostatnia rozmowa z hr. Różą Krasińską w Warszawie, przecięła ostatecznie wszystkie wahania się i stawiła przedemnie — lecz jedynie podług zdania wszystkich odpowiedniego dla mnie — przystałam na propozycyę, choć ze ścieśnionem sercem, dlaczego?

Chcę znaleźć powód tej słabości i niemożności oparcia się prądowi, który mię unosił, trzebaby poddać pod ścisłą analizę wszystkie wówczas uczucia moje i okoliczności. Okoliczności były najsmutniejsze... bo powrócić z tej podróży nie miałam już do kogo, ani do czego, a odrzuciwszy względy hr. Krasińskiej, pozostawała mi jedna tylko dro-

ga — nauczycielstwo gdzieś w domu prywatnym, w moim przekonaniu gorsze od śmierci — bo łączy się z niem wieczna zależność i tułactwo!

Co do uczuć, które może jeszcze ważniejszą grały rolę w przyjęciu ofiary hr. Kr., górowała jakaś niema, apatyczna rozpacz — połączona z podrażnioną ambicyą, która mi tak z niczem wracała w moje strony nie pozwalając i jakimkolwiek środkiem zdobyć nakazywała samoistność!

— Przyjęłam więc!

Konsekwencye tego kroku mogły być niebezpieczne, — bo przyjmując udzieloną mi pomoc, zobowiązywałam się do koniecznego złożenia egzaminu, który wymagał długich przygotowań, a na które czasu zostawało bardzo niewiele już, a podług nowych rozporządzeń do egzaminów tych po upływie ostatniego terminu, naznaczonego we wrześniu 1878 r., niebędą już więcej przypuszczane osoby uczące się prywatnie, kilka więc tylko miesięcy pozostawało mi do przygotowania się...

czem homagiąlnego hołdu. Odpowiedź Najd. Arcyksięcia zawierać będzie — wedle tej informacji — podziękowanie za hołd złożony Jego Osobie, a zarazem oświadczenie, iż Najd. Arcyksiążę zanieś Najj. Panu hołd homagiąlny Delegacyi. Dalszy ustęp przemówienia będzie zredagowany całkiem krótko. Na zapytanie, czy odbędzie się *cercle*, oświadczył hr. Khuen-Hedervary, że jest to bardzo prawdopodobne, lecz jeszcze weale niepewne.

Wszystkie bez wyjątku pisma węgierskie wystąpiły z artykułami, w których gorąco witają Najd. Arcyksięcia i wyrażają nadzieję, że pobyt Jego w stolicy Węgier będzie miał korzystnie oddziaływać na znajomość publicznego życia i politycznych stosunków na Węgrzech.

W kołach poselskich Sejmu węgierskiego oczekiwana wizyta stanowi wyłączny przedmiot rozmów. Wszyscy politycy węgierscy bez różnicy stronnictw przypisują tej wizycie doniosłe znaczenie, jako ważnemu momentowi historycznemu.

Pester Lloyd pisząc o przybyciu Następcy Tronu do Budapesztu, celem wygłoszenia na otwarciu Delegacyi Najw. Mowy Tronowej w zastępstwie Najj. Pana, zaprzecza wiadomościom, podanym przez prasę opozycyjną, jakoby inicjatywa w tej sprawie wyszła od prezesa gabinetu hr. Khuen-Hedervarego. Dziennik ten podnosi, iż, gdy lekarze ze względu na podeszły wiek Najj. Pana nie chcieli zezwolić Mu na trudy podróży zimą, Najd. Arcyksiążę sam okazał gotowość dokonania tego aktu prawnopństwowego w zastępstwie Monarchy. Decyzję tę tak na Węgrzech, jak i w Austrii powitano z żywą radością, tembardziej, że istnieje pewność, że nie zły stan zdrowia Władcy skłonił lekarzy do odradzenia mu jazdy do Budapesztu, lecz tylko prosta troska o utrzymanie zdrowia Monarchy. Na razie nie jest wiadomo, jak długo potrwa pobyt Najd. Arcyksięcia w Budapeszcie. Oczekują w tej mierze dyspozycyi ze strony samego Najd. Arcyksięcia.

Budapesti Hirlap raduje się z powodu, że Najd. Arcyksięciu dana będzie sposobność przekonania się osobiście o przywiązaniu węgierskiego narodu do Najw. Dynastyi. Wspomniany organ przypomina przy tej sposobności, że także Najj. Pan, zanim jeszcze wstąpił na tron, reprezentował Koronę, mianowicie w r. 1847, przy instalacyi Arcyksięcia Stefana w komitacie peszteńskim.

Pesti Hirlap wyraża przeświadczenie, że czas najwyższy, by Najd. Arcyksiążę bezpośrednio zetknął się z węgierskim życiem publicznym i węgierską polityką. Każdy, komu dano odgrywać w węgierskim życiu publicznym wybitną rolę, niezawodnie szczerze i

otwarcie wyrazi wobec Najw. Arcyksięcia swe przekonanie.

An *Ujsag* widzi w zapowiedzianem zgajeniu Delegacyi przez Najd. Arcyksięcia nowy zwrot o znaczeniu międzynarodowym i spodziewa się, że wyjdzie on na korzyść zarówno Najw. Dynastyi, jak kraju.

N. P. *Journal* pisze między innymi: Cały naród węgierski poczuwa się wobec Monarchy do wdzięczności za jego wielkoduszną decyzję, a zapowiedziane zdarzenie może tylko zacieśnić węzły serdeczne pomiędzy narodem i Najw. Dynastją.

Organ Kossutha *Budapest* oświadcza: Nie przeczymy, że myśl ta jest roztropna i gorąco pragniemy z głębi serca, by się urzeczywistniła. Mamy też nadzieję, że Najd. Arcyksiążę pozna nas przy tej sposobności jako takich, jakimi jesteśmy w rzeczywistości, a nie za jakich przedstawiają nas przeciwnicy nasi w Austrii.

Nakoniec *Magyar Ország* stwierdza, że publicznej opinii na Węgrzech tylko zadowolenie sprawiać może wiadomość, że Najd. Arcyksiążę przybędzie osobiście do Budapesztu, zetknie się bezpośrednio z węgierskimi politykami i weźmie udział w węgierskim życiu publicznym.

Rada Państwa.

Z Izby panów.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby panów, na wniosek członka Izby dr. Cihlarza, postawiono na porządku dziennym obrad w drodze nagłej projekt ustawy o funduszu opieki mieszkaniowej, oraz projekty ustaw o Kasach sierocińskich, sądach konsularnych i praktykantach sądowych.

W ciągu dyskusyi nad funduszem mieszkaniowym sprawozdawca, członek Izby dr. Baernreither, wykazywał braki projektu ustawy. Specjalnie wskazał na § 4 i podniósł, że projekt ten nie daje żadnego zabezpieczenia przeciw spekulacyi.

Członek Izby dr. Klein powitał z zadowoleniem projekt, bo po raz pierwszy Państwo czyni zadość swemu obowiązku zwalczania drożyzny mieszkań i to nietylko co do klasy robotniczej, lecz także co do średnich klas ludności. Mowca zgadza się z projektem, chociaż podnosi wątpliwości co do pewnych postanowień. Ubolewa, że Rząd nie przyznał większych kredytów.

Hr. Clam-Martinitz wyraził życzenie, aby w statutach o rozdziale funduszu postarano się o postanowienia przeciw spekulacyi gruntowej, przyczem wyraził Rządowi uznanie za wniesienie przedłożenia.

Ustawę tę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie bez dyskusyi przyjęto w drugim i trzecim czytaniu ustawy o sądach konsularnych, oraz o praktykantach sądowych.

Do komisji gospodarczej wybrano między innymi Agenora hr. Gołuchowskiego.

Do Delegacyi w miejsce A. hr. Wodzickiego wybrano członkiem Stanisława hr. Stadnickiego, jego zastępcą Adama hr. Gołuchowskiego.

Termin następnego posiedzenia Izby podany będzie w drodze pisemnej.

Przemysł naftowy w Galicyi.

Wczoraj w Ministerstwie robót publicznych w Wiedniu, pod przewodnictwem szefa sekcji Homanna, odbyła się konferencya z reprezentantami kraj. Związku producentów ropy o położeniu przemysłu naftowego w Galicyi. W obradach wzięli udział pp.: Diamand, Kolischer, Wityk i Zarański, P. Minister dr. Duleba, radca ministerjalny w Ministerstwie galicyjskiem dr. Rosner, oraz reprezentanci Ministerstw: skarbu, handlu, kolei i robót publicznych.

Szef sekcji Homann zagaiwszy obrady, wskazał na to, że trwałe przesilenie w galicyjskim przemyśle naftowym zatacza coraz szersze kręgi i istnieje niebezpieczeństwo, że to przesilenie jeszcze się wzmoże. Galicyjski przemysł naftowy cierpi głównie z powodu braku zbytu. Do tego przyląca się jeszcze okoliczność, że robotnicy żądają ośmiogodzinnej szychty. Producenci oświadczają, że chętnie zgodzą się na spełnienie tego żądania robotników, jeśli Rząd zapewni im dalszy odbiór ropy na cele opałowe, a mianowicie domagają się, aby Państwo w latach od 1911—1915 pobrało dalszych 19.000 cystem ropy. Na przechowanie tej ropy mają być pobudowane nowe rezerwoary. W ciągu dyskusyi nad tą sprawą podniesiono atoli okoliczność, czy tak wielkie zużycie ropy na cele opałowe nie zaszkodzi rodzinnemu przemysłowi węglowemu i czy kolej będzie mogła objąć większe ilości ropy.

Reprezentanci Ministerstwa kolejowego oświadczyli, że dotychczas opalanie lokomotyw ropy odbywało się bez wszelkich przeszkód i wypadków, ale czas półroczny, odkąd ten opał na kolejach wprowadzono, nie daje jeszcze możności stanowczego stwierdzenia, czy opalanie ropy i nadal trwałe będzie się rentowało. Teraz lokomotywy w Galicyi opalają się ropy i węglem, pochodzącym z kopalni galicyjskich. Trzeba więc uwzględnić także te kopalnie i dlatego Ministerstwo

kolei nie będzie mogło na cele opałowe objąć w przyszłym roku znacznej ilości ropy.

Pp. dr. Diamand, dr. Kolischer i Zarański wskazywali na to, że opalanie lokomotyw ropy można by wprowadzić na kolejach alpejskich i na kolei miejskiej w Wiedniu. Stosunki, które skłoniły Rząd do wybudowania odbenzyniarni w Drohobyczu, dotąd weale nie uległy zmianie. Reprezentanci Ministerstwa kolei podnieśli swoje wątpliwości co do rentowności opalania lokomotyw ropy ze względów technicznych i gospodarskich, powołując się na to, iż półroczne doświadczenie jest jeszcze za krótkie, aby można wydać sąd stanowczy. Doświadczenia wszakże długoletnie, poczynione na kolejach rosyjskich i rumuńskich, służą mogą chyba za dostateczne w tej mierze uspokojenie.

Pp. Diamand i Wityk uznali złe położenie producentów ropy i przyrzekli swe poparcie w dążeniach do trwałej sanacyi, ale podnieśli, że wprowadzenie ośmiogodzinnej szychty nie może być dalej odroczone, chociażby Rząd nie uwzględnił żądań producentów co do odbioru znacznej ilości ropy.

Dalsze obrady toczą się dzisiaj.

Zbliżenie rosyjsko-niemieckie.

W *Neue Fr. Presse* pojawił się w tych dniach artykuł, w którym pewien dyplomata niemiecki, pozostający w służbie czynnej, podniósł, jaką doniosłość w polityce europejskiej posiada oświadczenie kanclerza Rzeszy niemieckiej p. Bethmanna-Hollwega, złożone w parlamencie Rzeszy niemieckiej w sprawie porozumienia rosyjsko-niemieckiego.

Oświadczenie to niemieckiego kanclerza — pisze ów dyplomata — tem większą posiada doniosłość, że je przedtem przedłożono do zaopiniowania rządowi rosyjskiemu. Fakt ten podniósł pisma i dotychczas mu z żadnej strony nie zaprzeczono.

Również szczegół, że odnośny ustęp mowy swojej, wygłoszonej na posiedzeniu parlamentu z dnia 10^{go} grudnia b. r., kanclerz odczytał z manuskryptu, nie jest bez znaczenia i świadczy o tem, jaką mu przypisywano wagę. Tym sposobem nadano deklaracyi znaczenie dokumentu dyplomatycznego, który, jak się to zdarza w ostatnich latach coraz częściej, dyplomaci publikują po wszelkich zjazdach, mających większą doniosłość polityczną.

Deklaracya kanclerza Rzeszy różni się mimo to od deklaracyi podobnych swoją treścią. Gdy inne dokumenty ograniczają się zwykle do zapewnień, że na zjeździe omawiano sprawy polityki zagranicznej i że wykazała się przytem zupełna zgodność poglądów,

13)

MILIONOWA WDOWA.

(Ch. d'Hericault: „Une veuve millionnaire“).

CZĘŚĆ PIERWSZA.

VI.

Wielki święty Hubert w chwale.

(Ciąg dalszy).

Wesoły i szczerzy uśmiech odchylił jego usta, ukazując końce wileczych zębów.

— To prawda, że musiałem za silnie panią uderzyć. Trzeba przebaczyć początkującemu; obiecałem sobie, że będę się ćwiczyć, aby na drugi raz delikatniej panią dotknąć.

— Och! bardzo dobrze! Zamawiam ja pana nauczyć mnie ćwiczenie. Ale pozwól pan, że ja naprzód podziękuję pani Izabela.

Mówił to mój dziki Edward, który wchodząc przez ogród, zamienił kilka słów z paniami d'Hervelinghem. Dowiedział się od Albertyny o ustępstwie, jakie uczyniłam i leciał mi podziękować. Bydło to było takie zadowolone, że nie potrzebuje żenić się z mną, iż mało mi ręki nie wylamało w uścisku. Następnie zbliżył się do pana de Roselle.

— To panu zawdzięczyć cały mój szczęście — mówił — bo, żeby pani była pokrajana na kawałki od kolej żelazny, co dobrze zasługiwała przez swój piękna postępek z małą dziewczynką, nie byłoby ta darowizna, które zaraz zrobi moje szczęście.

Porwał rękę p. de Roselle i potrząsnął nią z zapamiętaniem.

— *I say*, chciał powiedzieć to: pan jest największa heroin ze wszystkich heroin. Ja chciał rozszerzyć w Anglii sport koleja żelazna.

Wuj zbliżył się do nas i rzekł do p. de Roselle:

— Proszę, abyś pan był łaskaw powiększyć grono tych, którzy czynią mi zaszczyt, przyjmując u mnie śniadanie.

— Bardzo panu dziękuję — odrzekł mój wróg z pół uśmiechem, który czynił go mniej żółtym — ale obiecałem już kilku pocziwcom, że z nimi śniadać będę.

Uklonił mi się z ugrzeczną swobodą, która oburzyła mnie do najwyższego stopnia. Udałam, że go nie widzę. Oddalił się, a za nim służący z chytrą miną, który niósł jego strzelbę i olbrzymi kosz.

Za chwilę potem widać go było schodzącego w dolinę. Poszedł usiąść w głębi tej doliny, na połowie drogi pomiędzy zamkiem a lasem Mont-Corbeau, gdzie miało się odbyć polowanie. Spotkał tam ze trzydziestu towarzyszy, pragnących dobrze sobie podjeść. Należeli do klasy drobnych właścicieli, mających dzierżawców, kapitalistów i emerytów, których pan de Roselle traktował z przyjaźnią, a oni go ubóstwiali i podziwiali. Za mało znaczący, aby otrzymał imienne zaproszenie, a nadto dumny, aby iść na śniadanie bez zaproszenia, urządzili sobie piknik, pilnie uważając, kiedy my wyruszymy z zamku, aby udać się na stanowiska, które jeden z leśniczych miał im wyznaczyć.

Mój wuj wyszedł z sieni i wszedł na dziedzińiec pomiędzy myślących.

— Ojcie Wincenty — wyrzekł głosem wojskowego dowódcy — zbliżcie się do raportu i oznajmijcie tym panom, coście uczynili.

Stary zdjął szybko kaszkiet i pociągnął linewkę, na której gończy był uwiązany. Pies od razu przestał rozmyślać melancholijnie. Wyprostował się i zdawał się słuchać z dumą myśliwskiej gwary, do której stary dozorca przywykł w pańskich domach. Byłam tego samego zdania, co pies, i zachwycałam się tą gwarą.

— Mnie się widzi — rzekł ojciec Wincenty złożywszy przedtem uroczysty ukłon, zdejmując kaszkiet ruchem zaokrąglonym — widzi mi się, jeżeli mnie wzrok i mój pies nie mylą, że wytropiłem w lasach Mont-Corbeau trzy „czarne bestye“. Pierwszym jest „młodzik“, którego znam już dawno z tego, że jest „chytry“. Siedzi w cierniach u dołu lasu, niedaleko od miejsca, gdzie się zacznie obława. Drugi, którego osadziłem, że jest „wielki stary wyga“, obwarował się w „forcie“, z którego nie łatwo wyjdzie i radził-

bym nagonce, aby „brała nogi za pas“ jeżeli wpadnie na nich, bo jest to wielka sztuka; na mój rachunek waży on pewnie nie trzysta funtów i potrafiłby zwalić z nóg cały batalion. Trzeci jest na przeciwnej stronie, koło miejsca, gdzie wielki las łączy się z wyrębem zeszłego roku. Jest to maciora z dwunastoma warchlakami. Znajduje się w Trou-au-Loup. Ruszy za pierwszym hałasem i pójdzie prosto pod wiatr, w wyręb. Trzeba nakazać, aby strzelano do maciora, a nie do małych, bo stanie się wściekłą i bardziej niebezpieczną, od starego samotnika.

W ten sposób mniej więcej przენawiał Nestor myśliwych. Włożył napowrót swój kaszkiet i oba z psem przybrali znowu zamysłoną minę.

Podeszłam ku niemu. Powiedziałam mu kilka życzliwych słów powinszowania, co go z pewnością na cały miesiąc szczęśliwym uczyniło.

Wtedy Tonton zabrał głos znowu:

— Oto już wiemy, czego się trzymać, ojeze Wincenty, spisałeś się znakomicie. Sam osobiście się przekonałem. Proszę wszystkich, niech się zachowują karnie i uważnie. Leśni robią porządki i wyznaczają miejsca dla obcych. Paniom wyznaczają stanowiska dwaj Wincentowie. Naganiacze już wyruszyli, bo trzeba daleko okrążyć, aby nie iść pod wiatr i dojść do południowego krańca lasu, z kądem zacznie się obława. Mamy przed sobą całą godzinę, aby zająć nasze stanowiska. O jedenastej zacznie się granie.

Ranek był ciągle bardzo piękny. Zasiadliśmy wesoło do śniadania, obznajamiając obcych z miejscowością, na której obława odbyć się miała.

Las przedstawia się jak wielki kwadrat około czterech kilometrów długości, a dwu szerokości. Jest położony zupełnie w tym samym kierunku, co wiatr dzisiejszy, z południa na północ. Jeden z długich boków kwadratu, strona wschodnia, rozciąga się ku dolinie, całkiem naprzeciw okien zanku.

Poszłam naturalnie zająć najlepsze stanowisko, na południowym krańcu, naprzeciw zeszłorocznego wyrębu.

Wysokie drzewa kończyły się tutaj, jakby ścięte pod sznur. Przedstawiały ścianę czarno zieloną, mur pni i liści, przed któ-

rym rozciągała się płaszczyna lekko wzniesiona po samym środku, pozwalając oku sięgnąć swobodnie w szeroką przestrzeń trawy i młodych latorośli, zaledwie wyzieraających z ziemi. Dalej, dwuletni zapust rozciągał się olbrzymią falą zieleni.

Miejsce, które zajęłam, mniej więcej po środku tej ściany zieleni, o której wspominałam, obok wąskiej drożyny kołowej, jeżeli było najlepsze, to także najniebezpieczniejsze. Ta droga musiała być ulubiona przez dziki, bo nosiła tysiące śladów ich racie.

Oparłam się o stary dąb, wybierając najgrubszy, najprzód dla tego, żeby nie być dojrzaną przez dziki, wychodzące z gęstwiny, a także, aby nie dostać postrzału.

Przedewszystkiem starałam się rozeznąć w mojem sąsiedztwie. Mogłam widzieć tylko tych myśliwych, którzy stali po mojej prawej i lewej stronie. Z prawej strony w kierunku doliny, ujrzałam toczek Albertyny, Saper, sztywny, jak drzewiec jego starej siekiery, stał pod drzewem, na którym umieszcili Albertynę. Zamieniliśmy z moją nieprzyjaciółką znak porozumienia, naturalnie uprzejmy.

Któż się znajdował z lewej strony? Powiedziałam sobie, że przebaczyłabym panu d'Haurancourt, gdyby geniusz miłości o tyle go oświecił, aby go tutaj sprowadzić. Ale nikogo nie dostrzegłam. Ten sąsiad, jeszcze sprytniejszy odemnie, wsunął się w gęstwina laskowych orzechów i nie widziałam nic więcej tylko koniec lufy od strzelby, połyskującej od czasu do czasu w słońcu.

Spojrzałam na zegarek. Jeszcze kwadrans brakowało do rozpoczęcia zabawy.

Przytuliłam się do mego drzewa i wbrew zasadzie: „żadnej czułości“, zaczęłam marzyć. O czem? Po prostu, sama nie wiem. Myśli moje gonity szczęśliwie, jak owe boginie o których mówią, że lekką i śliczną nóżką muskają czubki kwiatów. Bo też, pomimo wszystkiego, nie mogłam się obronić marzeniem w ten ranek majowy, pełny słońca i woni. One to, owe marzenia, wysyłały moje myśli na te fale zielone świeżo ściętego lasu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ta deklaracja kanclerza niemieckiego tyczy się całego szeregu kwestyj, które, o ile wchodzi w grę Persya, szczegółowo są przedstawione, przyczem stwierdza, że pomiędzy Rosją a Niemcami nastąpiło zupełne porozumienie.

Na czele tej deklaracji powiedziano, że „żadne z państw nie weźmie udziału w akcji agresywnej, skierowanej przeciw jednemu z nich“.

To oświadczenie — wywodzi wspomniany dyplomata — stanowi punkt najważniejszy i tak też rozumiała je cała prasa europejska. Niektóre pisma niemieckie wyraziły mniemanie, że pomiędzy Niemcami a Rosją nastąpiło wzajemne ubezpieczenie, we Francji zaś fakt ten przeraził wszystkich, a niektóre dzienniki wystąpiły przeciw Rosji z zarzutem zdrady.

Dyplomata niemiecki sądzi jednak, że zarzut ten jest nieusprawiedliwiony i że może on tylko doprowadzić do rozezarowań i nieporozumień, jeżeli uwierzy się, że Rosya na zjeździe poczdamskim zapoczątkowała nowy kurs w swej polityce zagranicznej. Oczywiście o tem, zdaniem dyplomaty niemieckiego, nie może być mowy i z pewnością żadnemu z dyptomatów, biorących udział w układach poczdamskich, nie przyszło na myśl, że zmiana taka nastąpiła.

Rosya — wywodzi dyplomata niemiecki dalej — pozostaje nadal wierną przymierzu swojemu z Francją tak samo, jak Niemcy nie myślą wyrzekać się węzłów, łączących je z Austrią i nie ulega wątpliwości, że gabinet niemiecki złożył w Petersburgu odnośne deklaracje wyjaśniające.

Wszakże — zdaniem owego dyplomaty — zachodzi tutaj pewna różnica: przymierze, istniejące pomiędzy Niemcami a Austrią jest aktem politycznym, zawartym według wszelkich formalności prawnopństwowych, przypiętowane istnieniem 20 latniem, gdy porozumienie rosyjsko-francuskie utrzymane jest w ścisłej tajemnicy.

Jest rzeczą również wiadomą, że układ austriacko-niemiecki z roku 1879 obowiązuje oba państwa do niesienia sobie pomocy, gdyby Rosya uderzyła na Niemcy lub Austrię. Nie ulega wątpliwości, że układ rosyjsko-francuski ma na oku ewentualny napad niemiecki na Francję lub Rosyję.

Nie sprzeciwia się — zdaniem dyplomaty niemieckiego — w niezem istocie obu układów, jeżeli dziś Niemcy i Rosya zobowiązały się w Poczdamie powstrzymać od wszelkiej akcji agresywnej, chociaż słabą stroną takiego układu pozostaje niejasność określenia „wystąpienia agresywnego“, ponieważ trudno określić, gdzie się ono zaczyna.

Mimo to posiada ono nawet wartość, chociażby amowa stanęła tylko ustnie i nie została określona szczegółowo. Nie idzie tutaj bowiem o formę, lecz o fakt sam, iż układ taki stanął. Układ ten bowiem dowodzi, iż pomiędzy obu krajami zapanowało usposobienie pojednawcze i że istnieje chęć zbliżenia się wzajemnego.

Dziś już nie ulega wątpliwości — pisze dyplomata niemiecki dalej — że car, który jest kierownikiem zagranicznej polityki rosyjskiej w Rosji konstytucyjnej, okazuje usposobienie pokojowe. On sam jest ojcem myśli porozumienia rosyjsko-niemieckiego i usunięcie Izwolskiego z stanowiska ministra spraw zagranicznych ma być dowodem na zewnątrz, że pragnie on usunąć nieufność pewnych państw do Rosji.

Dalej niemała rolę — zdaniem wspomnianego dyplomaty — odegrały w zbliżeniu do Niemiec stosunki ekonomiczne i polityczne w Rosji, wymagające wewnętrznej konsolidacji i wyleczenia z ran odebranych w ostatniej wojnie rosyjsko-japońskiej. Jednym słowem, nie ma najmniejszego powodu wątpić w szczerotę usposobienia pokojowego Rosji i jeżeli życzenie to zgadza się z życzeniem Niemiec, aby wojny nie wszczynać, to stwierdzić należy, że wynik narad poczdamskich ma podstawę realną.

Stosunek Niemiec do Austrii — kończy swe uwagi dyplomata niemiecki — zatrzymuje nadal charakter dotychczasowy i doniosłość, jaką posiadał. W Wiedniu, w kołach należycie poinformowanych, przyjęto wiadomość o zbliżeniu się Rosji do Niemiec sympatycznie, ponieważ oznacza ona zachowanie *status quo* na Bałkanach, na czem głównie zależy Austrii. Tym sposobem zjazd w Poczdamie osiągnął wyniki pożądane także dla Austrii.

KRONIKA.

Lwów, 22 grudnia.

Kalendarz.

Piątek (23 grudnia): Wiktoryi Panny. — Sławomira. — Myny Ermoh.

Wschód słońca o godzinie 7:21 rano, zachód słońca o godzinie 3:25 po południu.

„Gazeta Lwowska“ z dnia 23 grudnia 1910.

— Wiadomości kościelne.

Mianowani: ks. Franciszek Iwanicki, proboszcz z Wołkowie, z okazji 70 letniej rocznicy święceń kapłańskich honorowym radcą i asesorem konsystorza metropolitalnego. Odznaczeni rok i mant.: ks. dr. Michał Kurys, katecheta gimn. we Lwowie; ks. Józef Raschke, emer. proboszcz w Karlsruhu; ks. Władysław Kotuski, katecheta gimnazjalny w Stryju. Odznaczeni usu expositorii canonicalis: ks. Edward Seńkow, katecheta szkoły wydz. w Kołomyi; ks. Józef Dziędziewicz katecheta szkoły wydz. we Lwowie; ks. Jan Ślęzaka (senior), proboszcz w Glinianach; ks. Andrzej Koszyła, katecheta szkoły wydz. we Lwowie; ks. Michał Szyrak, katecheta szkoły wydz. w Złoczowie; ks. Ludwik Winter, katecheta szkoły realnej w Czerniowcach; ks. Franciszek Janowski, katecheta szkoły ludowej w Nadwórnej; ks. Bronisław Limanowski, katecheta szkoły ludowej w Stanisławowie; ks. Maryan Urba, katecheta gimn. w Tarnopolu; ks. Antoni Czwaczka, proboszcz w Mariahilf; ks. Kazimierz Gutwiński, katecheta seminarium naucz. m. w Tarnopolu; ks. Mieczysław Sliwak, katecheta szkoły wydz. w Stryju; ks. Józef Łuczko, katecheta gimnazjalny w Czerniowcach.

Dyecezya krakowska. Mianowany ks. Maciej Jacaszek, kat. 4 kl. szk. lud. w Liszkach.

Dyecezya przemyska. Prezentę na opróżnione prob. w Trzebosi otrzymał ks. Teofil Lewicki, miejscowy administrator. Zamianowani: ks. Bronisław Michałowski, po dobrowolnej rezygnacji z probstwa w Chłopicach, ekspozytem w Laszkach Murowanych; ks. Jan Jakubowski, b. ekspozyt w Schodnicy, po dwumiesięcznym urlopie, administratorem w Chłopicach; ks. Jan Rudnicki, ekspozyt w Laszkach Murowanych, administratorem w Cieklinie; ks. Jan Lasek, wikary w Dobromilu, ekspozytem w Łomnej; ks. Piotr Perucki, katechetą 4 kl. m. szk. im. Konarskiego w Jarosławiu; administratorem w Nowosielcach koło Przeworska ks. Tomasz Sapyta wik. miejscowy. Przeniesieni: ks. Tadeusz Dutkiewicz, wik. w Sieniawie do Kańczugi; ks. Bronisław Dutkiewicz, wikary w Rzepieniku Biskupim do Moszczenicy; ks. Jan Kwolek, administrator w Cieklinie do Dobromila; na posadę drugiego wikarego do Grębowa, ks. Ferdynand Beigert, dotychczasowy administrator w Kalinowie. Urlop roczny w celu poratowania zdrowia, otrzymał ks. Jan Reizer, wikary w Kańczudze. Instytuowany na probstwo w Krzyweży ks. Władysław Solecki, administrator miejscowy. Egzamin konkursowy na proboszcza zdał (z odn.) extra terminum ks. Michał Wojtaś, katecheta gimn. w Gorlicach. Konkurs na opróżnione probstwo w Nowosielcach rozpisano z terminem do 15 stycznia.

Dyecezya tarnowska. Administrację probstwa w Nockowej objął ks. Jan Sępek, tamtejszy wikary.

— **Z Uniwersytetu.** PP. Emil Morgenstern, kandydat adwokacki z Tyśmienicy w Galicji i Edward Profic z Wadowic, otrzymali na Uniwersytecie Jagiellońskim stopnie doktorów praw.

— **(2) Z kolei państwowych.** W okręgu dyrekcji lwowskiej przeniesieni zostali: oficyał Jakób Hanusch z Podwoleczysk do Przemysła; oficyał Tadeusz Toczyski z Jarosława do Podwoleczysk; asystent Jan Uwiśel z Czerniowic do Lwowa, dworzec główny; aspirant Stanisław Tarczyński z Jarosława do dyrekcji we Lwowie.

— **Z galic. Banku hipotecznego.** Z okazji świąt Bożego Narodzenia biura Banku hipotecznego w sobotę, dnia 24 b. m., będą otwarte tylko przed południem, a w niedzielę i w poniedziałek będą zamknięte.

— **Uzupełniająca szkoła zawodowa** przy stowarzyszeniu przemysłowem fryzjerów we Lwowie, zorganizowana została w myśl przepisów, istniejących dla tego rodzaju szkół. Oprócz nauki zawodowej, wykładane będą w tej szkole: język polski, rysunki, rachunki, buchalteria, hygiena zawodowa i towaroznawstwo. Jako prelegentów zaangażowano nauczycieli specjalistów, a cały tok nauki zastosowany będzie do potrzeb rękodzieła fryzjerskiego, dążącego stale do podniesienia swego zawodu. Otwarcie szkoły odbędzie się w dniu 29 b. m., o godzinie 3 po południu, w szkole św. Anny. Kierownictwo szkoły spoczywa w rękach wydziału szkolnego, składającego się z delegatów stowarzyszenia, Rady szkolnej, Wydziału krajowego i Izby handlowej.

— **Związek awiatyczny słuchaczy Politechniki** rozpoczął w roku obecnym starania o uzyskanie katedry awiatyki i laboratorium aerodynamicznego. Projekt urządzenia wykładów doszedł na razie do skutku, lecz będą to wykłady w bardzo szczerpym zakresie udzielane bezpłatnie przez profesorów Politechniki, którzy pojmując doniosłość potrzeby, podjęli się tej pracy.

— **Kwiaty sztuczne wyrobu krajowego.** Z powodu zbliżającego się karnawału, Liga pomocy przemysłowej przypomina, iż z jej inicjatywy powstała w Dawidowie obok Lwowa wiejska pracownia kwiatów sztucznych, której wyroby coraz silniej po kraju się rozchodzą i która wprowadziła u siebie osobny dział wyrobu kwiatów balowych i dekoracyjnych. Niema wątpliwości, iż zarówno nasi kupcy, jak i też patriotyczne panie nasze zechcą

w nadchodzącym sezonie balowym zaopatrywać się w potrzebne do toalet i dekoracji kwiaty sztuczne, wyłącznie krajowego pochodzenia. — Zamówienia należy skierować do Biura Ligi pomocy przemysłowej. Lwów, ul. Pańska 11.

— **Ofiary.** Dla Zofii Goł., ośmdziesięciodwuletniej staruszki, wdowy po wybitnym publicyście i działaczki społecznym, złożyli w dalszym ciągu w Administracji *Gazety Lwowskiej*: A. S. z Tarnopola 2 kor., Jurek i Janek z Nadwórny 2 kor.

— **Kościół w Sokolówce,** pamiętnej jako miejsce zgonu Stefana Czarnieckiego, znajduje się już niemal na ukończeniu, ku szczerej radości żywioła polskiego, pozbawionego dotychczas własnej świątyni. Komitet jednak mimo całej swej zapobiegliwości, wyczerpał na razie wszelkie fundusze, zmuszony więc jest odwołać się do ofiarności publicznej. Nie wątpimy, że wezwanie to nie minie bez echa. Wszelkie datki, bodaj najskromniejsze, prosimy przesyłać pod adresem administracji *Gazety Lwowskiej*, lub kierownika budowy kościoła, inżyniera Władysława Zgorlakiewicza (Toporów p. l.).

— **Okropna nędza.** Zima nadeszła, znowu więc przypominamy naszym czytelnikom i polecamy najgoręcej ich sercom i ofiarności ośmdziesięciodwuletniej staruszkę, wdowę po bardzo wybitnym przed laty publicyście i działaczki społecznym.

Bez wład w nogach, następstwo całorocznego zamknięcia w wilgotnej celi warszawskiej cytadeli, i zupełne wyczerpanie sił rzuciły nieszczęśliwą staruszkę na barłóg boleści w kątku wynajmowanym w suterrenach.

Przed śmiercią głodową w najrealniejszem słowa znaczeniu wybawi ją tylko ofiarność publiczna; do serc więc naszych czytelników pukamy, pewni pomyślnego oddźwięku.

Wszelkie datki, bodaj najskromniejsze, przyjmujcie dla Zofii G. Administracji *Gazety Lwowskiej*.

— **Z Rady m. Krakowa.** Na wczorajszym posiedzeniu Rady miasta Krakowa sekretarz Rady zawiadomił, że p. Ludwik Halski ofiarował Muzeum narodowemu, umieszczoną na swoim domu przy pl. Maryackim rzeźbę Wita Stwosza, przedstawiającą „Ogrojec“.

Z kolei zawiadomił prezydent dr. Leo Radę, że magistrat wypracował już projekt reformy ordynacji wyborczej gminnej i że projekt ten po świętach będzie przedłożony komisji. Budżet gminy m. Krakowa na r. 1911 będzie przedłożony w styczniu.

W dalszym ciągu posiedzenia uchwaliła Rada domagać się powiększenia straży policyjnej do 582 ludzi z dwoma oficerami, a konnej straży policyjnej do 50 ludzi, oraz ponowić rezolucję o przekształcenie wojskowej straży policyjnej na cywilną.

W końcu uchwaliła Rada zamówić drugi transport mięsa argentyńskiego w ilości kg. 10.000.

△ **Zgubiono:** pulares, zawierający 56 kor. i rozmaite kwity.

△ **Znikł bez śladu.** Czternastoletni Józef Krzywula, terminator u mechanika, wyszedł jeszcze przed trzema dniami z domu rodzicielskiego do pracy, znikł od tego czasu bez śladu. Chłopiec jest blondyn, słusznego wzrostu i odziany był w letnie ubranie i kapelusz pluszowy.

△ **Rozprawa karna** przeciw Sawee Szmyroe, gajowemu w Rożdżałowie, oskarżonemu o zbrodnię skrytobójczego morderstwa, dokonanego na osobie właścianina Macieja Sirki, została wskutek uchwały trybunału sądu przysięgłych odroczone, a akty tej sprawy przekazane sędziemu śledczemu, celem uzupełnienia śledztwa przez zbadanie terenu, na którym rozegrał się krwawy dramat.

△ **Kronika policyjna.** Za kradzież pularesa, zawierającego 16 kor., z kieszeni p. Maryi Kantarkowej, aresztowała policja notowaną złodziejkę Annę Zielińską.

P. Stanisławowi Gładysowi skradziono wczoraj z kieszeni pulares, zawierający 10 kor. i kilkanaście halerzy.

W rzeczywistości przy pl. św. Teodora 1. 2 przytrzymano wczoraj adeptkę kunsztu złodziejskiego Maryę Mordę na kradzieży pierzyny i bluzki.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Sądowej Wiszni, O. Jacek Deszczułka Zakonu Braci Mniejszych, w 69 roku życia, a 45 kapłaństwa;

w Krakowie, O. Władysław Zajacek z Zakonu Braci Mniejszych, w 70 r. życia, a 46 kapłaństwa;

w Lublinie, Henryk Krausse, przemysłowiec, jeden z najbardziej zasłużonych dla społeczeństwa obywateli, przeżywszy lat 68.

w Wiedniu, gen. br. Kober, swego czasu prezydent Związku pensjonowanych oficerów i urzędników wojskowych. Br. Kober brał udział w rozmaitych wojnach i wyróżnił się jako porucznik w bitwie pod Nowarą. Marszałek Radetzky w rozkazie swym wliczył go między najwaleczniejszych. Podczas kampanii bośniackiej otrzymał za swą waleczność kilka odznaczeń.

— **Krwawy dramat rodzinny.** W miejscowości Primola — jak donoszą z Innsbruku — właściciel hotelu, nazwiskiem Sabbris,

pod wpływem zazdrości poderznął szyję najpierw swojej żonie, a następnie sobie.

— **Zasypani lawiną.** Z Toblach, w Tyrolu, donoszą: Wczoraj patrol pułku piechoty nr. 36, złożony z 6 żołnierzy pod dowództwem oficera, zaskoczony został koło Monte Piano przez lawinę, która, nagle spadając, zasypana żołnierzy. Oficer zdołał wczas uniknąć niebezpieczeństwa. Żołnierze zostali zupełnie zasypani. Oficer udał się do pobliskiej stacy i zawezwał pomocy wojskowej. Pomoc okazała się jednak daremną. Dotąd wydobyto 5 żołnierzy już zupełnie zamarzniętych.

— **W polskie ręce.** Z Trzemeszna donoszą, że p. Wincenty Degler, Polak, kupił w Popielewie od Niemca Ristowa młyn wraz z 380 morgami ziemi za 135.000 marek.

Wielką cegielnię parową pod Ligotą przy Katowicach kupił za 400.000 marek p. Pietruszka budowniczy z Laurahuty.

— **Zawieszenie wydawnictwa.** Z decyzji warszawskiej Izby sądowej wydawnictwo *Młot* zostało zawieszono do orzeczenia sądu. Redaktor Truskier (odsiadający obecnie karę więzienną) został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej. Lokal redakcyjny został opieczętowany. Znalezione w redakcji egzemplarze pisma skonfiskowano.

— **Napad rabunkowy na Bank w Mysłowicach.** Wczoraj po południu trzech rabusie, pochodzący, jak się zdaje z Rosji, napadli na Bank Markowskiego, przedtem Köhler i Janiszewski, położony przy Hauptstrasse i zastrzelili buchaltera. Gdy zwabieni strażem zaczęli nadbiegać ludzie, rabusie uciekli. Czy co zrabowali okaże rewizya kas, którą natychmiast przeprowadzono.

— **Rabunek kasy kolejowej.** W Pabjanicach napadli wczoraj uzbrojeni bandyci na kasę kolejową i grożąc urzędnikom rewolwerami, zrabowali bardzo znaczną kwotę.

† **Kształt błyskawic.** Fotografia odaje teraz nauce niezmierne usługi i pozwala obserwować zjawiska w przyrodzie bez porównania dokładniej, niż to może zrobić oko nawet szkłami uzbrojone, tembardziej, iż utrwała na właściwych płytach zjawiska bardzo szybko przebiegające. Zastosowano też fotografię do poznania kształtu błyskawic, kierując w nocy czułe przyrządy fotograficzne w stronę burzy na niebie. Nawet takie fotografowanie błyskawic dla wprawno jest wcale trudne.

Z rozlicznych fotografii tego rodzaju pokazało się, że wbrew ogólnie przyjętemu mniemaniu, błyskawica przebiega drogą nie zygzakowatą, ale lekko falistą, łukowatą. W jednym nawet przypadku, w którym piorun uderzył w budynek, którego odległość od przyrządu fotograficznego dała się wymierzyć, udało się obliczyć szerokość błyskawicy. Wyniosła ona 10 do 15 centymetrów, co świadczy o potędze wyładowania się elektryczności w błyskawicy.

Kronika prowincjonalna.

§ **Wypadek** podczas obchodu grunwaldzkiego. W dniu 8 b. m. podczas obchodu grunwaldzkiego w Rzęśnie polskiej i obok Lwowa, eksplodował moździerz, z którego podczas nabożeństwa strzelano i zranił ciężko Franciszkę Kondziolkową, oraz Franciszkę Mazureczakową.

§ **Pożar** w młynie. Dnia 27 b. m. spłonął doszczętnie młyn amerykański Józefa Ciubki w Wróbliku szlacheckim, w powiecie sanockim. Powód pożaru niewiadomy. Szkoła jest znaczna i była tylko w części ubezpieczona.

§ **Śmierć** dwójga dzieci przez uduszenie. Dnia 25 b. m. pozostawił gospodarz Marko Seńków w Manajowie, w powiecie zborowskim, dwoje dzieci bez dozoru w domu. Dzieci, bawiąc się zapalkami, zapaliły słomę w łóżku i udusiły się dymem. Pożar, który już obejmował chatę, ugaszono.

Kronika zagraniczna.

* **Z awiatyki.** Awiador Legagneux — jak donoszą z Pau — zdobył nagrodę Michelina. Był w powietrzu od godziny 8 m. 34 rano do 2 m. 35 po południu i przebył 515.9 kilometrów.

* **Cholera.** W Konstantynopolu stwierdzono wczoraj 43 wypadków zachorowania na cholere, a 20 wypadków śmierci.

* **Nieprawdziwa wiadomość.** Z Belgradu donoszą: Nieprawdziwą jest wiadomość, jakoby poselstwo austro-węgierskie tuższe starało się o dopuszczenie męża zaufania na proces Vosića-Sergiana.

* **Śmiertelny wypadek** automobilowy. Generalny sekretarz w rumuńskim ministerstwie oświaty Theodoru podczas podróży inspekcyjnej uległ — jak donoszą z Bukaresztu — pod Husy wypadkowi automobilowemu i poniósł śmierć na miejscu.

* **Skutkiem** pożaru, który wybuchł w dzielnicy fabrycznej miasta Cincinnati, spalił

się cały kompleks domów. Dwie osoby zginęły w płomieniach. Szkoda wynosi 10 milionów dolarów.

* Echa wyborów serbskich. Z Belgradu telegrafują: Sąd pierwszej instancji w Prokuplie skazał strażnika gminnego Jankovića na karę śmierci, a nauczyciela Milana Jankovića na 20 lat ciężkiego więzienia, za to, iż podczas agitacji wyborczej rzucili do lokalu wyborczego bombę, wskutek czego trzy osoby zginęły, a cztery odniosły ciężkie rany.

* Eksplozja i pożar w kopalni. Z Bolton donoszą, że wskutek eksplozji wybuchł w kopalni tamtejszego Tow. węglowego „Hilton” pożar. Dwustudziesięciu górników zostało odciętych od światła zewnętrznego w ten sposób, że koszyk utknął w środku szybu. Ponieważ dopływ powietrza do kopalni jest utrudniony, niema nadziei ocalenia zamkniętych w kopalni górników. Przypuszczają, że eksplozja powstała, albo wskutek zapalenia przez któregoś z górników zapalnika, albo wskutek rozbicia się lampy. Dyrektor kopalni, który bez ochrony od dymu, spuścił się do szybu na ratunek górników, udusił się.

Jedną z dalszych depech donosi, że udało się uratować 8 górników.

* Ruleta w Berlinie. Onegdaj w Berlinie do jednego z domów przy Friedrichstrasse wkroczyła policja i zaarrestowała tam 35 mężczyzn i 6 pań z lepszego towarzystwa, grających w ruletę.

* Handel cukrem na rosyjskich granicach. Do Rieczy donoszą z Władystoku, że przed sądem wojenno-morskim stanie 11 komendantów torpedowców, oskarżonych o to, że za pieniądze skarbowe kupowali cukier, które następnie odsprzedawali Chińczykom.

* Doktorat profesorów Uniwersytetu. Z Petersburga donoszą: Wobec stanowczego żądania ministerstwa oświaty, aby w roku przyszłym profesorowie Uniwersytetów obowiązkowo posiadali stopień doktora, w Uniwersytecie petersburskim poda się kilku profesorów do dymisji.

* Burmistrz rabusiem. Z Rzymu donoszą: W miejscowości Sisine na Sardynii napadła banda rabusiów na dom 70-letniego właściciela dóbr i torturowała starca, by wydobyc od niego zeznania, gdzie ukrywa pieniądze. Gdy im nie chciał dać odpowiedzi zadusili go, a następnie rozpalonym rożnem zaczęli torturować jego żonę. Syn napadniętych, mieszkający w pobliżu usłyszawszy krzyk, przybiegł z pomocą i strzelił do bandytów. Jeden z nich padł trupem, reszta uciekła. W zabitym rabusiu rozpoznano burmistrza miejscowości Sisine.

* Kłowni i lekarz. Rzecz dzieje się w gabinecie jednego z lekarzy londyńskich. Osoby działające: lekarz i pacjent jego. Pacjent, robiący wrażenie człowieka najzupełniej przynębnego, skarży się lekarzowi: „Cierpię na straszną melancholię. Pomimo wszelkich wysiłków z mojej strony, nie opuszcza mnie myśl popełnienia samobójstwa. Błagam doktora, niech mi doktor pomoże”. Lekarz bada pacjenta starannie i dowiaduje się przytem, że chory radził się już wielu innych i przeprowadzał najrozmaitsze kuracje. Doszedłszy wobec tego do wniosku, że nie pomogą tu żadne pigułki lub proszki, lekarz usiłuje wpłynąć na pacjenta psychicznie. „Wie pan co — powiada — panu potrzeba rozrywki, dużo rozrywki. Oto u. p. naprzeciwko domu mojego znajduje się wielki cyrk. — Występuje tam kłowni nadzwyczajny. Szalony humor jego porywa ludzi najsmutniejszych. Ja sam cierpię właściwie także czasem na melancholię. Idę wówczas do cyrku i jak tylko spojrzę na owego kłowna, myśli smutne znikają, śmieję się do łez”. Pacjent spojrzawszy rozpaczliwie na lekarza i szepnął: „Ten kłowni — to ja!”

Następnego dnia znaleziono kłowna wiszącego we własnym mieszkaniu.

Notatki literacko-artystyczne.

(mre) Dr. Aleksander Czołowski należy do najlepszych znawców dziejowej przeszłości Lwowa, zaliczając go jednak niestety równocześnie do rzędu tych, którzy najradziej o tym, umiłowanym przez siebie grodzie, piszą. Co jest tego powodem? Nie pora i nie miejsce obszerniej omawiać. Stwierdzamy jeno fakt, bynajmniej dla samego Lwowa nie pożądany, dr. Czołowski bowiem posiadając olbrzymie materiały własne i w Archiwum miejskiem, wiedzę gruntowną i wybitne zalety pióra, powinien częściej występować z tak interesującymi pracami, jak ogłoszona właśnie w *Bibliotece Lwowskiej* p. t. „Wysoki Zamek”.

Uroczy ten zakątek miasta, z którego przepiękny rozciąga się widok, na okoliczne pola i wsie, posiada przeszłość górną i chmurną. W miejscu, gdzie dzisiaj szumią przepysne, cieniście drzewa, sterczały dumnie szare mury twierdzy obronnej, bucały armaty, zięjące gradem kul na nieprzyjaciół, tak często i z takim roznamiętnieniem kuszących się o zdobycie przedmurza Polski. Mury te pamiętały i czyny bohaterkie, i klęski, i straszny chrze-

ściańskiej krwi rozlew, a wszystko to barwnie i niezwykle zajmująco w popularnej opowieści odmalował dr. Czołowski, przebiegając dzieje Wysokiego Zamku od lat, w pomroce wieków ginących, do obecnej doby, tak bardzo od owej odmiennej. Przeczytać pracę tę skrzętnego badacza warto, poznać ją staje się wprost obowiązkiem każdego Lwowianina.

Dowie się on z niej o prastarym Lwowie; wojnach tatarsko-ruskich; nieprzebrzmiałych zasługach Kazimierza Wielkiego, Jadwigi i Jagiełły; misji kulturalnej polskiego społeczeństwa; stosunkach Wysokiego Zamku z miastem, niezawsze zgodnych i harmonijnych; o najazdach tatarskich i kozackich, moskiewskich i szwedzkich; o Bohdanie Chmielnickim i Tuhańbeju; ogromnem bohaterstwie mieszczan lwowskich; stopniowej rozrypcie murów zamkowych i wreszcie o założeniu plantacji na stokach góry i sypaniu pamiątkowego kopca. Znajdzie w tem opowiadaniu dużo szczegółów ciekawych, dla siebie zupełnie nieznanych, wiele sprostowań dawniejszych mylnych wniosków i przypuszczeń, a co najważniejsze: nauczy się kochać i przeszłość chwalebna a przesławna miasta i te drobne resztki, milejące świadki dawno przebrzmiałej epoki. W tem leży też największa zasługa dr. Czołowskiego, lecz zarazem, i obowiązek częstszego rzucania w świat opowieści, związanych z przeszłością Lwowa, a ku pokrzepieniu i podniesieniu ducha obecnych jego obywateli przeznaczonych.

Józef Weysenhoff. „Hetmani”. Powieść współczesna. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa. 1911.

(z. s.) Prześliczną swoją powieść najnowszą ujął autor w formę pamiętnikową. Pamiętnik kreśli młodzieńce, urzędnik kolejowy i potrosze literat, biorący czynny udział w groźnych wypadkach, rozgrywających się w Warszawie pomiędzy 1899 a 1906 rokiem. Oddał pół duszy rewolucji rosyjsko-polskiej, drugą zaś jej połowę zachował dla zgubnej miłości zmysłowej. To, co nam opowiada z wielką szczerością i prostotą, nie jest w ścisłym znaczeniu wyrazu historyj, a tem mniej kroniką, lecz raczej psychologizną analizą własnej, błędzącej jaźni i smutnych zdarzeń, oraz ich przyczyn i skutków, w spośród których przesuwa się postać symboliczna i mistyczna zarazem ideowo jednak realna i jakby nieśmiertelnie polska — od której bije promienny blask wiary i nadziei, równie na omawiane dzieje ostatnie, jak na całą naszą przeszłość i przyszłość. Powszednią pochwałą sprawozdawczą nie chcemy polecać pięknego dzieła, bo niedość jest to, co się w niem mieści, przeczytać — odczytanie już po przerzuceniu pierwszych kart książki narzuci się samo każdemu — lecz radzimy poezję myśli przewodniej utworu odczuć należycie i rozpromienić nią serce. Pali się ona nieugaszoną dotąd ogniem natchnień wielkich wieszczów epoki romantycznej.

Guy de Maupassant. „W gabinecie i inne nowele”. Kraków. G. Gebethner i Spółka. 1911.

(z. s.) Ośmnaście drobnych nowel wypełnia czwarty tom „Wyboru pism” Guy de Maupassanta. Przetłumaczone są wiernie, lecz niestety, wierność sama nie wystarcza do utworzenia tych kunsztownych cacek literackich. Przekład nie wskrzesza czaru i uroku ich oryginalnej formy, chociaż weale ściśle zdaje sprawę z ich treści.

W Kole literacko-artystycznym wczorajszy odczyt Adama Zagórskiego „O Peer Gyntie” zapełnił salę publicznością literalnie do ostatniego miejsca. Prelegent omówił stanowisko literackie utworu, stronę jego symboliczną i warunki sceniczne dramatu, którego premię ujrzymy dziś na scenie teatru miejskiego.

»Zaraza operetkowa«. Wychodzący w Berlinie tygodnik, poświęcony sprawom teatru, *Schaubühne*, zamieścił artykuł pod tytułem „Der Siegeszug der Operette“ („Pochód tryumfalny operetki”), w którym wskazuje na poważne niebezpieczeństwo, zagrażające kulturze scenicznej wskutek nadmiernego rozwieleniania się operetki. „Zaraza operetkowa — czytamy tam — ogarnia coraz to szersze centra, a znajdując poklask u publiczności i poparcie ze strony tych dyrektorów i kierowników scen, dla których spekulacja i wynik kasowy jest jedyną myślą przewodnią. obniża coraz to więcej poziom kultury teatralnej. W ostatnich czasach niebezpieczeństwo stało się tem większe, że przytożęć można przykłady, w których teatry, rozwijające dotychczas działalność artystyczną, dozwoliły, ze względów na doraźny sukces kasowy, na uszczuplenie swego programu przez wprowadzenie do niego operetki. Sądziwstwa zaś jej w tym samym teatrze znieść nie może ani poważny dramat, ani komedia, ani nawet repertuar muzyczny, o rzeczywistej artystycznej wartości”. W dalszym ciągu nawołuje *Schaubühne* prasę i krytykę, aby przeciwdziałała „prądowi operetkowemu” i przyszła z pomocą w akcji, mającej na celu zapobieżenie upadkowi teatru.

Przewodnika antykwarskiego, dwutygodnika dla bibliofilów i zbieraczy, wychodzącego w Warszawie (ul. Mokotowska 54) pod redakcją M. Rulikowskiego, wyszedł zeszyt I. i zawiera: Józefa Weysenhoffa: „O zbieraczach polskim”, „Biblioteka prezydenta Zakrzewskiego”, „Kronika” (bardzo poważnie i umiejętnie prowadzona). „Artykuły historyczne, literackie i artystyczne w pismach codziennych polskich”, „Katalogi antykwarskie”, „Korespondencye” i t. d.

Pierwszy więc zeszyt tego bardzo pożytecznego wydawnictwa, przedstawia się sympatycznie i interesująco. „Przewodnik” może więc liczyć na szerokie poparcie w kręgach interesujących się dawnymi i obecnymi sztukami, pięknymi, na co też w zupełności zasługuje.

Prenumerata kwartalna w Galicyi 4 K. 75 hal.

Kalendarz strażacki na rok 1911. Pod redakcją p. Antoniego Szczerbowskiego wyszedł XIV rocznik ozdobnie oprawnego kalendarza strażackiego, zawierającego wszelkie najważniejsze strażackie instrukcje tabelki i szematyzm.

»Świat Słowiański«, wychodzący w Krakowie, w zeszytach za grudzień zawiera: „Lew Tołstoj” przez prof. dr. Maryana Zdziechowskiego; „Uwaga o Czechach w Raciborskiem” przez I. K. Maćkowskiego; „Milij Aleksiejewicz Bałakirew (1837—1910)” przez dr. Adolfa Chybińskiego; Towarzystwo miłośników narodu polskiego w Lublinie; Uczenie pamięci Tołstoja w Krakowie; Kluby czeski a słowieński. W rubrykach stałych: obfity przegląd prasy słowiańskiej i kronika.

(as). **Wystawa gwiazdkowa.** W ubiegłą niedzielę otwarto w salach Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych nową interesującą wystawę.

Przedewszystkiem zwracają na niej uwagę rzeźby Jana Góraleczyka, doskonałe w technice i wyrazie, prawdziwe cacka artystyczne, pełne finezyi w wyrazie i rysunku, Tondosa i Kossaka cykl kilkunastu większych obrazów z widokami Krakowa, doskonałe akwarele A. Augustynowicza, dalej dzieła mało znanego u nas, a bardzo zdolnego artysty I. Pieńkowskiego, ciekawe obrazy Z. Pronaszki i W. Skoczylasa.

Ponadto wystawili jeszcze: T. Axentowicz, Gołębiowski, Harasimowicz, Holzmüller, A. Kotowicz, J. Lewicki, S. Małachowski, Męcina-Krzysz, L. Misky, Niemczykiewicz, St. Obst, M. Olszewski, S. Pichon, H. Rauchinger, M. Reyzner, N. Rothówna, Sołtys, K. Stefanowicz, S. Szarwarski-R. Szwedzicki, S. Szygell, M. Wawrzyniecki, L. Winterowski i J. Wodyński.

Wystawa urządzona jest starannie i prezentuje się sympatycznie.

Niebawem napiszemy o niej obszernie. Stwierdzamy również z przyjemnością, że głos nasz w sprawie nieopalania sal odniósł skutek! Nieszczęsna rura kaloryferowa została wreszcie naprawiona, i na chlubę majstra, który ją naprawiał, funkcjonuje nienagannie.

Zacisznie, ciepło i sympatycznie jest na obecnej wystawie, którą warto oglądać.

Ignacy Paderewski: „O Chopinie”. Lwów. Nakładem. Tow. wydawniczego. Warszawa. E. Wende i Sp. Druk W. L. Anczyca 1911.

Jest to przemówienie Ignacego Paderewskiego, wygłoszone na obchodzie chopinowskim w lwowskiej Filharmonii, w dniu 23 października b. r. przemówienie pod względem treści i formy znakomite, znane wszystkim uczestnikom pamiętnych dni ku czci Chopina.

Przemówienie to, wydane nadzwyczaj wytwornie, ozdobione portretem Paderewskiego, powitają napewno miłośnicy muzyki polskiej i jej genialnego przedstawiciela z uznaniem.

Rodzina i szkoła, z dodatkiem naukowym „Wiedza i praca”, pismo poświęcone domowemu i szkolnemu wychowaniu młodzieży, kształceniu nauczycieli, oraz szerzeniu i popularyzowaniu wiedzy, rozpocznie z nowym rokiem 16 rok swego istnienia. To też jest dowodem, że pismo to znalazło już należyte uznanie i poparcie wśród warstw pedagogicznych naszego społeczeństwa. Odnacza się też ono bardzo wyborową treścią, na którą składają się artykuły z zakresu pedagogii i wychowania, pogadanki z higieny, literatury, sztuki i t. d. Przeglądy spraw szkolnych, oceny książek, korespondencye, fachowe rady i wskazówki. — Ostatni zeszyt tego pożytecznego miesięcznika zawiera: „Kongresy i wystawy higienicznoszkolne”, „Życie duszy dziecięcej”, „Szkolnictwo ludowe w Galicyi”, „Ecole Communale w Brukseli”, „Pogadanki z higieny”, „Z piśmiennictwa”, „Rozmaitości”, „Felicjan Faleński”, „Motory i drobny przemysł”.

Wydawcą i naczelnym redaktorem jest p. Mikołaj Haraszkiewicz, adres redakcyi: Lwów, ul. Szeptyckich 1. 74.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

We czwartek po raz pierwszy „Peer Gynt”, poemat dramatyczny w 5 akt. Henryka Ibsena w polskim przekładzie Jana Kasprowicza, muzyka E. Griega. Nowa wielka wystawa.

W piątek po raz drugi „Peer Gynt”, poemat dramatyczny w 5 aktach Henryka Ibsena, w polskim przekładzie Jana Kasprowicza, muzyka E. Griega. Nowa wielka wystawa.

W sobotę z powodu wigilii „Bożego Narodzenia” przedstawienia nie będzie.

Kasa zamawia i kasa teatralna sprzedawać będzie w tym dniu bilety na przedstawienia świąteczne tylko od godziny 9 do 12 w południe.

W niedzielę, o godz. 3-30 po południu na dochód Tow. wzaj. pomocy Członków teatru miejskiego we Lwowie, „Halka”, opera w 4 aktach Stan. Moniuszki. Występ Matyldy Lewickiej, T. Łowczyńskiego, St. Tarnawskiego, A. Okońskiego.

W niedzielę, o godzinie 7-30 wieczorem na dochód Tow. wzaj. pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie po raz szósty „Wesoły chłop”, operetka w 3 aktach L. Falla.

W poniedziałek o godzinie 3 po południu „Mignon”, opera w 4 aktach A. Thomasa, występ Jadwigi Lachowskiej, Stanisławy Makusz, T. Łowczyńskiego i Jana Zopotha.

W poniedziałek, o g. 7-30 wieczorem po raz 6-ty „Noc listopadowa”, 10 scen dramatycznych, napisał Stan. Wyspiański.

We wtorek o g. 3-30 po południu po raz 5-ty „Złoty wiek ryceństwa”, żart sceniczny w 3 akt. z angielskiego K. Marlowea.

We wtorek o g. 7-30 wieczorem, po raz 23 „Hrabia Luksemburg”, operetka w 3 akt. Franciszka Lehara; z Hen. Millerem w roli tytułowej.

We środę, po raz trzeci „Peer Gynt”, poemat dramatyczny w 5 aktach H. Ibsena, muzyka E. Griega.

We czwartek po raz 17-ty „Miłość cygańska”, operetka romantyczno-komiczna w 3 akt Fr. Lehara.

W piątek po raz 4-ty „Peer Gynt”, poemat dramatyczny w 5 aktach H. Ibsena, muzyka E. Griega.

W sobotę, o godz. 3-30 po południu I-sze przedstawienie Sylwestrowe, po raz 45 „Manewry jesienne”, operetka w 3 aktach Imre Kalmana.

W sobotę, o godzinie 7-30 wieczorem II-gie przedstawienie Sylwestrowe „Rok 1910”, przegląd sceniczny w 12 odsłonach.

W niedzielę, 1 stycznia 1911 o godzinie 3-30 po południu „Betleem polskie”, jasełka w 3 aktach L. Rydla.

W niedzielę, o godzinie 7-30 wieczorem po raz 7-my „Wesoły chłop”, operetka w 3 akt. L. Falla.

W poniedziałek II. przedstawienie cyklu komedij Aleksandra hr. Fredry (wznawienie) „Co tu kłopotu”, komedia w 4 aktach Al. hr. Fredry.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W sobotę, 24 grudnia, przedstawienia nie będzie.

W niedzielę, 25 grudnia, po południu, „Car Paweł”.

W poniedziałek, 26 grudnia, „Betleem Polskie”, Jasełka w 3 aktach, napisał Lucyan Rydel.

W poniedziałek, 26 grudnia, wieczorem „Zaczarowane koło”. Baśń dramatyczna wierszem L. Rydla.

Poeta smutku i miłości.

(Stulecie A. Musseta.)

Przed kilku dniami obchodziła Francya stulecie Musseta, nazwanego przez Sainte-Beuve'a „poetą smutku i miłości”, człowieka o wielkim talencie poetyckim, wielkiej sławie i złamanem życiu. „Wszystko to zawsze chodzi w parze z sobą” — rzekł kiedyś Gnyot Desherbier, nie wiedząc, że zespół ten, godny geniuszów, będzie udziałem jednego z jego wychowawców. Musset złamał sobie życie dlatego, bo był poetą — poezya jego z życiem innym nie mogłaby znaleźć harmonii. „Sam nie wiem, po co właściwie istnieję” — pisał w jednym z listów do panny Aimée d'Alton — „to co piszę, to tylko okruc, który opada z ducha, przecierającego się w okropnych trybach życia. Z nudą przyszedłem na świat i nuda towarzyszyć mi będzie do śmierci”.

Oto kryształ, wytworzony w atmosferze Paryża po upadku nowożytnego Cezara, dusza, co z blasku salonów Wiktora Hugo, ciężkiej filozofii kolegi Vigny'ego, średniowiecznych baśni Gallanda i ucieśnionych facecj Desherbiers'a — uniosła nudę i ukochanie cierpienia. Pozostawała — według twierdzenia jednego z biografów Musseta — „śmierć nagła, a spodziewana — lub miłość. Musset wybrał to drugie i od razu z nudy wpadł w istotną tragedję życiową. Poeta stanął

przed sądem opinii publicznej, z najboleśniej-
szych chwil życia odbył spowiedź, w szczegól-
ściu George Sand składając wartość szczęścia
osobistego. Słusznie zwrócono uwagę na prze-
dawną subtelną studium Charles Maur-
ras'a: „Les Amants de Venise“, w którym tra-
gedya Musseta została najdosadniej schara-
kteryzowana.

„Miłość“ — pisze Maurras — uważana
była przez filozofię klasyczną, nie za bóstwo,
lecz demona, który łączy w sobie zło z do-
brocią. Dzisiejsza filozofia poucza nas, że mi-
łość nie jest regułą życia, lecz jedną z pod-
staw, które składają się na siłę życia i które
należy traktować, jak samo życie, to znaczy:
kierować i godzić ze światem. Romantycy,
głosząc, że uczucie to jest przeczystym, mi-
stycznym związkiem dusz, wyższym ponad
wszelkie względy, pomylili się. I w tej po-
myłce leży istotna przyczyna tragedii Mus-
seta-poety.

Gdy życie łamało się, talent szlache-
tniał. Każdy załom serca wybuchał poezją,
każdy smutek przetapiał się w akord liry-
czny, wielki, szczery, pełen namiętnej mło-
dzieńczości i młodzieńczej rozpacz. Instynkt
życia chwycił się każdej złudy, która głosiła
szczęście. Czarne wspomnienia George Sand
miały zastąpić spotkania z Aimée d'Alton,
których świadkiem bywał tylko „wieczór mie-
sięczny, sadzawka srebrna i cichy park Tul-
lerie“, tensam park, który dziwnym trafem
był świadkiem schadzek Słowackiego z Korą
Pinard.

Istota smutku Musseta polegała na
braku zrównoważenia życiowego. To nie owa
„romantyczna rozterka“ Byrona, ani konflikt,
wynikający z pesymizmu filozoficznego —
lecz gra nerwów, rozstrój niezaspokojonych
pragnień i utrud, w których smugę rozchwiejną
notowała się wciąż dusza poety. Ustawiczne
zwracanie się do własnych przeżyć, wykre-
ślenie z pamięci wszelkich zagadnień społecz-
nych i filozoficznych, musiało wydać —
według określenia Sainte Beuve'a — ową
„lirykę zaniedbania“, z dziwną pełnią od-
czucia opiewającą to, co się dzieje w sercu
człowieka, a tworzącą jedną z najsłabszych
ideologii miłości.

Ztąd też wynikał ów artyzm znoszenia
moralnego bólu, do którego dochodził czło-
wiek-artysta.

„Wchłonąłem w siebie fale mych rozpacz
I blaski słońca wyrzucam z nich ku wam“

„Jest wielka rozpacz ginącego życia,
Która się stała mem jestestwem dzisiaj!“

Smutkiem duszy ukochał Musset życie —
i zdaje się, że miłość ta musiałaby prysnąć,
gdyby wygasł smutek poety. Za wiele szczę-
ścia, za wiele blasku słonecznego mogłoby
osłepić źrenice, patrzące w świat przez mgłę
i zmierzch.

„Budzi się wiosna w mgłach i chmurze,
Budzi się życie w cierpień krzyku
I łez strumieniem rosi łąkę,
Z której wykwitają będą kwiaty...“

Kwiat Musseta rozwijał paki na łące
smutku. Przeniesiony na wygodne grzędy do
ogrodu życia mógłby zginąć, jak ów „błęki-
ty powój“ Vigny'ego, co rozkwit swój za-
wdzięczał tylko podłożu starego, klasztor-
nego muru, a ukołysany dobrą, ciepłą atmosferą
celi zakonnika, zwiądzł z tęsknoty za murem
kamiennym.

Nawet gdy młodość mija, wspomnienie
jej niesiemy w życie niekiedy z taką siłą, że
we wspomnieniu zakwita znów poryw mło-
doci i wiosny. Wiecznie młoda i kwitnąca
pozostała poezya Musseta. W jej rozpacz i
cierpieniu tętni żywiołowy czar burzy wiosen-
nej, co przechodzi nad kwitnącym sadem,
niszcząc mu najpiękniejszych jego kwiatów
cud, najpiękniejsze pęki jego nadziei. Sto lat
czasu nie pozbawiło jej młodzieńczej świeżo-
ści, gdyż czas nie może zniszczyć dziejów
serca ludzkiego, wiecznie tych samych, wie-
cznie odradzających się z popiołów i gonią-
cych za blaskiem życia.

W wieczystej młodzieńczości poety —
jego nieśmiertelności! Wyznawała niegdyś
Arnica de Barine, że żadnego, choćby na po-
zór błędnego wiersza Musseta, nie można czy-
tać bez wzruszenia — a zdanie to możemy
za nią dziś jeszcze powtórzyć.

Do młodych serc przemawiać będzie
„poeta smutku i miłości“ własnym ich tętnem,
własnym uśmiechów blaskiem i własnych
łez tęczyowych zadumą...

Jan Pietrzycki.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wykaz produkcji sprzedaży soli w Gali-
ciji w miesiącu październiku 1910. W miesi-
acu październiku 1910 produkcja soli 138.930
centnarów metrycznych, sprzedaż soli 119.052
centnarów metrycznych. W tym samym mie-

siącu roku ubiegłego produkcja soli 131.543
centnarów metrycznych, sprzedaż soli 140.916
centnarów metrycznych. Okazuje się zatem
więcej produkcji soli o 7387 centn. metry-
cznych, a sprzedaż mniej o 21.864 centna-
rów metrycznych.

Wykaz gorzeli, które w miesiącu wrze-
śniu 1910 roku były w ruchu, tudzież ilości
oznajmionych przez nie do wyrobu stopni
hektolitrowych alkoholu:

Liczba porz.	Okręg skarbowy	Ogólna ilość wynosiła	
		gorzeli które były w ruchu	zgłoszonych do wyrobu sto- pni hektolitro- wych alkoholu
1	Brody	82	1,097,600
2	Brzeżany	69	1,044,740
3	Czortków	64	1,074,780
4	Jarosław	20	205,900
5	Kołomyja	48	723,150
6	Kraków	7	156,100
7	Lwów	31	361,778
8	Nowy Sącz	3	15,400
9	Przemyśl	24	276,940
10	Rzeszów	21	178,510
11	Sambor	25	288,050
12	Sanok	11	91,400
13	Stanisławów	45	663,150
14	Tarnopol	76	1,168,980
15	Tarnów	16	77,830
16	Wadowice	18	101,825
17	Żółkiew	76	1,192,450
Razem		636	8,718,583

Wykaz browarów tudzież ilości hekto-
litrow brzezki piwnej zgłoszonych do wy-
robu w miesiącu październiku 1910:

Liczba porz.	Nazwa dyrekcyi okręgu skarbowego	Ogólna ilość wynosiła		
		gorzeli browarów	zgłoszonych do wyrobu hek- tolitrów brze- zki piwnej	
1	Brody	6	10,390	
2	Brzeżany	4	1,668	
3	Czortków	1	351	
4	Jarosław	3	243	
5	Kołomyja	2	3,614	
6	Kraków	4	1,680	
7	Lwów	4	2,902	
8	Nowy Sącz	4	2,220	
9	Przemyśl	1	4,746	
10	Rzeszów	6	3,416	
11	Sambor	4	2,202	
12	Sanok	4	3,142	
13	Stanisławów	7	5,783	
14	Tarnopol	7	5,420	
15	Tarnów	3	27,138	
16	Wadowice	4	9,772	
17	Żółkiew	1	225	
Razem		65	84,912	
W zamkniętych miastach:				
		Kraków	1	2,692
		Lwów	1	14,400
		Ogółem	67	101,904

OSTATNIA POCZTA.

= Sejm węgierski postanowił przystąpić na dzisiejszym posiedzeniu do obrad nad prowizoryum budżetowym.

= Z Zagrzebia donoszą: Ponieważ pre-
zydent w Sejmie chorwackim ze star-
szeństwa odrzucił wniosek o zwolnienie
posiedzenia na wczoraj, słyhać, że dziś odbę-
dzie się drugie posiedzenie Sejmu, na któ-
rem ewentualnie przyjdzie do ukonstytuowa-
nia się Izby. W koalicyi odczuwać się daje
silny prąd przeciw temu i widać tendencję
możliwie długiego odwołania ukonstytuowa-
nia się Sejmu.

Na posiedzeniu komisji weryfikacyjnej
podczas dyskusji nad zaprotestowanymi ma-
datami przyszło do bardzo burzliwych scen,
które wywołało stwierdzenie, że podpis by-
łego posła Denića na proteście, wniesionym
przeciw wyborowi p. Neumanna w Osieku,
jest sfałszowany. Po stwierdzeniu tego faktu
powstał wielki hałas, podniosły się głosy: a
więc to zwykłe oszustwo!

Również burzliwe sceny rozegrały się
podczas obrad nad protestem, wniesionym
przeciw wyborowi p. Radicevicia. O wniesie-
niu tego protestu kancelarya sejmowa nie
mia wie.

= Osservatore Romano stanowczo za-
przecza pogłoskom, jakoby w Watykanie no-
szono się z zamiarem zreformowania celi-
batu kapłańskiego. Przeciwnie Stolica
apostolska wcale nie myśli zmieniać w czem-
kolwiek tej instytucji kanonicznej.

= Prezes gabinetu włoskiego Luzatti
przedłożył parlamentowi projekt ustawy w
sprawie reformy wyborczej.

Izba deputowanych po owacyi, urzęd-
nej prezydentowi Marcorze i po złożeniu mu
podziękowania za znakomite prowadzenie
obrad, odroczyła się do 24 stycznia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wisnicz, 22 grudnia. (Tel. pryw.).
Bunt więźniów już zupełnie stłumiono. Woj-
sko odeszło, pozostało tylko kilku żołnierzy
celem wzmocnienia straży więziennej. Dele-
gat prokuratorji Państwa dr. Czystejan ba-
wi jeszcze w Wisniczu i kończy dochodzenia.
Winni rozruchów pociągnięci zostaną do od-
powiedzialności sądowej.

Myslowice, 22 grudnia. (Tel. pryw.).
Kasyera banku Markowskiego zamordowali
wczoraj o godzinie 5 trzej bandyci. Dwu z
nich stało na straży, a trzeci wszedł do skle-
pu i prawdopodobnie zażądał zmiany pienię-
dzy. Gdy kasyer był zajęty zmianą bandyta
zastrelili go z brzojownika, poczem zrabował
5000 koron, 1000 rubli i 1000 marek. Ban-
dyci udali się na dworzec i odjechali w kie-
runku Krakowa. Dochodzenia wykazują, że
dwu z nich pochodzi z Królestwa Polskiego a
jeden z Galicji. Rysopisy ich rozesłano wła-
dzom. Wszyscy trzej uzbrojeni byli w bro-
wningi.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 22 grudnia. Prognoza na 23
grudnia. W Galicji wschodniej: Po-
goda piękna, słabe wiatry, miejscami mgła
poranna, stan utrzymuje się dalej.

W Galicji zachodniej: Pogoda
piękna, słabe wiatry, miejscami mgła poran-
na, stan utrzymuje się nadal.

Wiedeń, 22 grudnia. Wiener Ztg. ogła-
sza: Najj. Pan nadał docentowi prywatnemu
historji kultury w Polsce i Europie wscho-
dniej w Uniwersytecie Jagiellońskim i dyre-
ktorowi Muzeum narodowego w Krakowie,
dr. Feliksowi Koperze, tytuł nadzwyczaj-
nego profesora Uniwersytetu.

Najj. Pan zamianował pierwszego pro-
kuratora we Lwowie, Mieczysława Bartha,
radcą Dworu z pozostawieniem go na do-
tychczasowym stanowisku; nadał radcy wyż-
szego sądu krajowego we Lwowie, Władysławowi
Wyspiańskiemu, order Żelaznej
Korony III. klasy, a spółnikowi firmy Elia-
sza Friedmanna w Wieliczce, Zygmuntowi
Rosen z weigowi, tytuł radcy Cesarzowskiego.

P. Minister skarbu zamianował konce-
pistę ministeryjalnego, Juliana Osackiego,
wicesekretarzem ministeryjalnym w Minister-
stwie skarbu.

Wiedeń, 22 grudnia. Na wczorajszym
posiedzeniu Rady nadzorczej kolei Północnej
im. ces. Ferdynanda w miejsce przechodzą-
cego w stały stan spoczynku dyrektora, rad-
cy Rządu Rausechera, zamianowano prowizo-
rycznie dyrektorem dotychczasowego zastępcę
dyrektora Mikołaja Fischmeistera, a zastępcą
dyrektora konsultanta-prawnego dr. Józefa
Petzaua.

Wiedeń, 22 grudnia. Dziś przedpo-
łudniem przewieziono aresztowanego niedawno
hr. Wolff-Metternichę pod eskortą do Berlina.
Budapeszt, 22 grudnia. Redaktor Ha-
bar zasądzony został za oszczerstwo na sku-
tek skargi b. ministra Franciszka Kossutha
na 5 miesięcy więzienia i 500 kor. grzywny.

Budapeszt, 22 grudnia. Dziennik urzęd-
owy ogłasza nadanie wielkiej wstęgi orderu Leo-
polda ministrowi handlu Hieronymiemu.

Polacy pod berłem rosyjskiem.

Łódź, 22 grudnia. (Tel. pryw.). Na sta-
cyę Pabianice, po ukończeniu czynności urzę-
dowych, gdy na stacyi znajdowało się jeszcze
tylko 4 urzędników, napadło 4 bandytów i
przyłożywszy urzędnikom lufy brzojowników
do skroni, zakazali im ruszać się z miejsca,
a następnie kazali sobie zdać raport ze sta-
nu kasy. Zabrali klucz od kasy i zamknęli
urzędników w sąsiednim pokoju, postawili
straż przy drzwiach. Następnie otworzyli ka-
sę, i zabrali z niej 6800 rubli; w pośpiechu
zostawili paczkę z 580 rublami. Dokonawszy
rabunku zbiegli przez pola, jak wskazują śla-
dy. Wysłano za nimi natychmiast pościg. Po-
licya rewidowała wszystkich ludzi, znajdujących
się na szosie od Pabianic do Laska.
Na stacyi w Łodzi rewidowano wszystkich
ludzi, przybywających z Pabianic. Arestowa-
no około 25 osób.

Wilno, 22 grudnia. (Tel. pryw.). Gu-
bernator wileński zawiesił wileńskie Kółko li-
teracko-artystyczne za rzekome przekrocze-
nie statutu.

Mińsk, 22 grudnia. (Tel. pryw.). Sąd
okręgowy miński skazał włościanina Ło-
gunowicza, oskarżonego o ochrzczenie trojga
dzieci z żony prawosławnej w obrządku ka-
toliczkim, na trzy miesiące twierdzy.

Kijów, 22 grudnia. (Tel. pryw.). Sąd
wojenny rozpatrywał sprawę poddanego au-
stryackiego Smerczyńskiego, oskarżonego o
szpiegostwo na rzecz sąsiedniego mocarstwa.
Rozprawa odbyła się tajnie. Skazano go na
trzy lata rot aresztanekich.

Sprawy rosyjskie.

Odessa, 22 grudnia. (Pet. Agencja tel.).
Wczoraj w gmachu Uniwersytetu odbył się
wiec studentów, na który władze nie dały
zezwolenia. Do gmachu Uniwersytetu wkro-
czyła policya i wezwała studentów do rozej-
ścia się. Studenci wezwania tego nie usłuchali,
a jeden z nich wystrzelił z rewolweru do po-
licyi. Policya i kozacy obsadzili Uniwersytet.

Petersburg, 22 grudnia. Petersb. Ag.
telegraficzna donosi z Odessy: We wczoraj-
szym wiecu, niedozwolonym przez władze,
wzięło udział 270 studentów, między nimi 15
członków „Stow. akademickiego“, którzy są
przeciwnikami mieszania się studentów do
polityki. Zebrani przyjęli ich wielkim hała-
sem i dali jeden strzał w powietrze. Ponieważ
studenci nie uczynili zadość wezwaniu repre-
zentanta władzy uniwersyteckiej i nie rozeszli
się, wezwano policję. Gdy szef policyi
wszedł do sali, powitano go gradem strzałów,
wskutek czego kazał on policyi dać ognia.
Gdy policya dała salwę, studenci przestali
strzelać. Jeden student jest śmiertelnie ra-
niony, dwu lekko. Portyer uniwersytecki ró-
wnież ranny. Z policyantów siedmiu odnio-
sło rany. 235 studentów aresztowano.

Petersburg, 22 grudnia. (Tel. pryw.).
Komisyja specjalna obradowała nad zniesie-
niem przywilejów służbowych w Królestwie
Polskiem, prowincjach zachodnich i na Sy-
beryi. Uchwalono zatrzymać te przywileje na
Syberyi, a znieść w prowincjach zachodnich
Co do Królestwa Polskiego zdania były po-
dzielone. Rada ministrów sama ma tę sprawę
rozstrzygnąć.

Petersburg, 22 grudnia. Duma po dy-
skusyi na dwu posiedzeniach nad oświadcze-
niami ministra marynarki, który odpowiadał
na interpelację w sprawie nabywania węgla
w Cardiz (Anglia) dla portu w Władysto-
stoku uchwaliła 112 głosami przeciw 91
przejsć do porządku obrad z tym dodatkiem,
że dla floty rosyjskiej należy tak podczas
wojny, jak i podczas pokoju zakupywać wę-
giel rosyjski.

Lipsk, 22 grudnia. Na rozprawie o
szpiegostwo przeciw dwóm oficerom angielskim
prokurator na zapytanie przewodniczą-
cego, czy jawność rozprawy ma być wykluc-
czona, oświadczył, iż jest za jawnością roz-
prawy. Obrońcy zgodzili się na to.

Paryż, 22 grudnia. Izba deputowanych
przyjęła jednomiesięczne prowizoryum bu-
dżetowe.

Sofia, 22 grudnia. (Bulgarska Ag. tel.).
Patrol bułgarski został koło Orzechowa wcią-
gnięty w zasadzkę przez Turków, którzy chcieli
pomścić się za śmierć jednego ze swych towa-
rzyszów. Jeden żołnierz odniósł rany, zdołano
go jednak uratować.

London, 22 grudnia. Przed sądem po-
licyjnym w Guildhall stanęły Róża Trassgo-
wska i Laura Mühlsteinówna, oskarżone o to,
iż zbrodniarzom, którzy zamordowali w Hound-
stich dwóch policyantów, dopomogły do ucie-
czki, a nadto, że znowały się wraz z nimi,
aby dokonać kradzieży z włamaniem do skle-
pu jubilerskiego. Dalszą rozprawę odroczone
do 29 grudnia.

Bolton, 22 grudnia. Bawiający tu inspe-
ktor rządowy, po zbadaniu stanu rzeczy przy-
szedł do przekonania, że wszyscy górnicy,
odcięci w kopalni, musieli już zginąć.

Pekin, 22 grudnia. Wydział państwo-
wy wypracował memoriał przewidujący za-
stosowanie najostrzejszych kar, z wyjątkiem
kary śmierci, za palenie i sprzedawanie opium.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22 grudnia 1910. Zamknię-
cie giełdy (Schlusscourse). Godzina 2 minut
30. Akcye austriackiego Zakładu kredyto-
wego 669.25, Akcye węgierskiego Zakładu
kredytowego 862.50, Akcye Anglobanku
322.25, Akcye Unionbanku 640.75, Akcye
Länderbanku 535.—, Akcye Bankvereinu
554.50, Akcye Bodencredit 1345.—, Akcye
galicyjskiego Banku hipotecznego 683.—,
Akcye kolei państwowych 750.—, Akcye
kolei Południowej 116.—, Akcye kolei Elbe-
thal —.—, Akcye kolei Północnej —.—,
Akcye kolei czerniowieckiej 558.—, Akcye
Alpiny 770.—, Akcye Rima Muranyi 671.50,
Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2596.—,
Akcye Fabryki broni 736.—, Akcye Ture-
ckie tytoniowe 365.50, Akcye Galicyjsko-
karpackiego Towarzystwa naftowego 775.—,
Obligacye węgierskiej indemnizacyi —.—,
Renta majowa 93.50, Austriacka Renta ko-
ronowa 93.40, Węgierska Renta koronowa
91.95, 56-letnie Listy Towarzystwa kredyto-
wego ziemskiego 92.95, 4 prc. Listy Banku
hipotecznego 93.65, 4 i pół prc. Listy Ban-
ku hipotecznego 99.35, 5-prc. Listy Banku
hipotecznego 110.50, 4-prc. Listy Banku
krajowego 94.—, 4 i pół prc. Listy Banku
krajowego 100.—, 4-procentowe Galicyjskie
obligacye propinacyjne 98.60, 4-prc. Gali-
cyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 93.65.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Kreczowiecki.

NADESLANE.

Radca Dr. Burzyński Alfred

okulista-operator

mieszka obecnie przy ul. Słowackiego 1. 18,
(róg ul. Trzeciego Maja i ul. Słowackiego).

Poszukuje się kupna starych MEBLI mahoniowych ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“ Biuro ogłoszeń, pasaż Hausmana 9, Lwów.

Kuryer Kolejowy

ważny od 1 maja 1910.

Do nabycia we wszystkich trafikach, oraz w biurze dzienników Stan. Sokolowskiego, Lwów, pasaż Hausmana.

WYKAZ

pięciu liczb wyciągniętych

w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie

dnia 21 grudnia 1910.

33 — 54 — 55 — 70 — 34

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądali i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnięcia pobrali.

Jeżeli zaś kolektor słusznej wypłaty odmawiał, lub też nie całkowicie uiszczał, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącą Urzędowi loteryjnemu tem pewniej w wyż wspomnianym czasie, gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie niepobrane wkładki i kwoty wygrane przepadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnięcia we Lwowie odbędą się dnia 4 i 18 stycznia 1911.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicji i Bukowiny.

Schowki depozytowe

w osobnych szkatułach pod własnym zamknięciem, najpewniejszy sposób przechowania papierów wartościowych i kosztowności poleca

Dom bankowy

Sokal i Lilien

Abonament roczny, półroczny i kwartalny.

Prospekty na żądanie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22 grudnia 1910.

Hotel George'a.

Pp. K. Sulatycki z Siemianówki, A. Misiągiewicz z Czyżowic, R. Misiągiewicz z Rossy, W. Deissenberg z Krakowa, D. Litwiński z Litwinowa.

Hotel Francuski.

P. dr. J. Bandrowski z Krynicy,

Hotel Europejski.

Pp. J. Sokal z Przeclawia, O. Horodyński z Romanówki, R. Ujejski z Pawłowa, J. Wolgner z Komarówki.

Hotel Imperial.

Pp. W. br. Findeisen z Tyczyna, Z. Skrzyński z Bachorza, J. Horodyński z Ameryki, A. Kapliński z Korczowa, K. Wajdowicz z Wojnicza.

Hotel Victoria.

Pp. G. Kleczewski z Sieniawy, K. Lipiński z Urłowa.

Hotel „Austria“.

P. A. Darowski z Kijowa.

Hotel pod Trzema Koronami.

P. J. Prokopczyk ze Stanisławowa.

Hotel Warszawski.

P. dr. W. Felar z Kałusza.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 22 grudnia.

I. Akcje za sztukę.

Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	684	684
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	450	460
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	553	558
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	550	560

II. Listy zastawne za 100 kor.

Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	70	110	40
" " 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	99	—	99	70
" " 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	93	—	93	70
" kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	99	40	100	10
" " 4 pr. w. a. los w 57 l.	93	50	94	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisja)	96	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 4 1/2 lat	95	50	—	—
4 pr. los w 56 lat	92	90	93	60
Banku gal. ziem. kr. 4 1/2% 60 l.	98	80	99	50

III. Obligi za 100 kor.

Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	80	98	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	100	50	101	20
Komun. Banku kr. 5 pr. (2 em.)	—	—	—	—
" " 4 1/2 pr. (3 em.)	99	30	100	—
" " 4 pr. (4 em.)	92	60	93	30
Kol. lokalne dtto 4 pr.	92	60	93	30
Pożyczka m. Krakowa	92	70	93	40
Pożyczka kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	93	60	94	10
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	89	50	90	20
" " 4 konwen.	92	30	93	—
" szkolna krajow. 4 pr. r. 1908	93	—	93	70

IV. Losy.

M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	110	—	118	—
--------------------------------	-----	---	-----	---

V. Monety.

Dukat cesarski	11	36	11	47
20 frankówka	19	06	19	20
100 rubli rosyjskich srebrnych	251	—	254	—
" " papierowych	253	70	255	—
100 marek niemieckich	117	40	117	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22 grudnia 1910.

A. Ogólny dług państwa.	placą	žadają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	93-50	93-70
styczeń-lipiec	93-40	93-60
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	97-45	97-65
kwiecień-październik	97-40	97-60

Koronowa waluta.	placą	žadają
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3/2 pr.	—	—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	169-50	173-50
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	226-—	232-—
" " 1864 po 100 zł.	323-—	329-—
" " 1864 po 50 zł.	323-—	329-—
Listy zast. domen państw. po 120 zł. 5 pr.	287-25	289-25

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	116-60	116-80
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	93-40	93-60

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Areyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95-25	—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	114-05	115-05
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostemp. akcje)	445-50	447-50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	117-50	118-50
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcje)	94-50	95-50
Kol. Areyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	94-60	95-60

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	104-50	105-50
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	95-10	96-10
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	94-90	95-90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	96-—	97-—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (sr.)	97-40	98-40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	97-40	98-40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 pr.	96-65	97-65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	96-75	97-75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 pr.	96-25	97-25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	96-60	97-60
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	94-25	95-25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	94-50	95-50
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	94-80	95-80
Kol. Areyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	114-75	115-75

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta 4 pr.	111-65	111-85
" " w wal. kor. 4 pr.	91-80	92-—
" " obl. pr. regul. Cisy 3 pr.	75-95	76-95
" " poz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	227-50	233-50
" " " 50 zł. (100 kor.)	227-50	233-50

Koronowa waluta.	placą	žadają
E. Obligacje indemnizacyjne.		
Kroacyi i Sławonii	93-50	94-50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	92-40	93-40

F. Inne publiczne pożyczki.

Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	102-—	103-—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	93-50	94-50
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	100-40	101-40
Gal. poz. kr. z roku 1893 4 pr.	93-15	94-15
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	98-10	99-10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	90-—	91-—
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 pr.	—	—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	129-—	135-—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	260-—	263-—

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Anglo-Austr. banku los 4 1/2 pr.	100-25	101-25
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94-—	95-—
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	306-—	312-—
" " " 1889 3 pr.	293-—	304-—
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr. 4 pr.	100-25	101-25
" " " " 4 pr.	93-50	94-50
" " " " los 50 l. 4 1/2 pr.	99-10	99-60
" " " " 60 l. 4 pr.	93-15	94-15
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	98-85	99-35
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	92-50	93-50
" " " " 4 pr. los. 41 lat	95-60	96-60
" " " " 4 pr. stare	96-50	97-50
Banku kraj. dla Galicji i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotna	99-50	100-50
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	99-50	100-50
Banku kr. obl. kolej. żel. 5 1/2 l. 4 pr.	92-50	93-50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	98-—	99-—
" " " 50 lat w. k. 4 pr.	98-05	99-05

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	112-25	113-25
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr. za 300 zł.	111-10	112-10
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	88-70	89-70
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94-10	95-10
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—	—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	103-—	103-75
" " " 1890 " 4 pr.	99-75	—

I. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	44-50	50-50
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 zł.	542-—	552-—
Clary 40 zł. m. k.	217-—	227-—
Pożyczka miasta Innsbruku 20 zł.	117-—	—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	111-—	121-—

Koronowa waluta.	placą	žadają
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	97-—	103-—
Palfy 40 zł. m. k.	265-—	285-—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	97-—	103-—
" " węg. tow. 5 zł.	67-—	73-—
Losy fund. Areyks. Rudolfa 10 zł.	70-—	76-—
Salma 40 zł. m. k.	271-—	281-—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—	125-—

J. Akcje banków (za sztukę).

Banku Anglo-Austr. 240 kor.	319-50	320-50
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3930-—	3950-—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	668-90	669-90
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	862-—	863-—
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	765-—	768-—
Gal. banku hip. 200 zł.	653-—	687-—
" " dla han. i przem. 200 zł.	460-—	462-—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	535-40	536-40
" Austro-węg. 1400 kor.	1830-—	1890-—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	640-50	641-50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	251-—	283-—
Zivnostenska banka 100 zł.	278-50	279-50

K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.

Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	459-—	463-—
" " akcje zakł. 200 zł.	430-—	—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5130-—	5160-—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	400-—	403-—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	561-—	564-—
" Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	335-—	345-—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1163-—	1169-—

L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalń węgla w Brück 100 zł.	764-—	768-—
Galic. karpaciek naft. tow. 500 kor.	767-—	770-—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	768-50	769-50
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2600-—	2605-—
Schodniey 500 kor.	490-—	496-—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	363-—	367-—
Trifall. tow. kop. węgla 70 zł.	225-—	226-—

M. Weksle.

Berlin za 100 marek 5 pr.	—	—
London za 10 funt. szt. 4 pr.	240-05	240-30
Paryż za 100 franków	95-—	95-20
Petersburg za 100 rubli 5 1/2 pr.	253-12 1/2	254-12 1/2
Niemieckie banki	117-55	117-75
Włoskie banki	94-80	94-95
Francuskie banki	—	—

L. cz. E. 903/10 (6) (14372 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Bóbrce, zastąpionej przez dyrekcję tejże, odbędzie się dnia 18 stycznia 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 187 gm. Kamienopol.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 6386 kor.

Najniższa cena wynosi 4257 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Winniki, dnia 3 listopada 1910.

L. cz. E. 3085/9 (34) (14453 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stanisławowskiego Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Stanisławowie, odbędzie się dnia 18 stycznia 1911 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Monasterzyskach licytacja realności obj. lwh. 171 gminy Monasterzyska składającej się z domu jednopiętrowego murowanego wraz z przynależnościami, składającymi się z 10 m. sztachet jodłowych i 11 okien podwójnych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 26 533 koron 53 hal., przynależności zaś na 182 kor.

Najniższa cena wynosi 13 357 kor. 77 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, dnia 30 listopada 1910.

L. cz. E. 2137/10 (4) (13885 2-3)

Na żądanie a) Jana Chrobaka, b) Józefa Skarbka, c) Borucha Parmesa, odbędzie się dnia 31 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10 licytacja realności lwh. 268 ks. gr. Orzechówka, stanowiącej zgródę włociańską, obszaru 934 s. 2 Tomasa Kmotka własnej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 1553 kor. 46 hal.

Najniższa cena wynosi 1035 kor. 64 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się przyjmują i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane

będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brzozów, dnia 22 listopada 1910.

L. cz. E. 410 5 (89) (14306 2-3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 lutego 1911 o godz. 11 przed południem w sądzie obwodowym w Sanoku w sali Nr. 3 odbędzie się licytacja majątności Kalnica, Strubowiska i Smerek objętych wykazami hipot. 358, 486 i 571 księgi grunt dla większych posiadłości tutejszego sądu obwodowego, tudzież realności objętej wykazem hipotecznym 216 księgi grunt. gminy katastr. Smerek wraz z przynależnościami składającymi się z budynków mieszkalnych i gospodarczych z młynów wodnych i tartaku, z dwóch tartaków parowych w Kalnicy i Smereku z urządzeniem, z kolejką leśną idącą przez majątności Kalnica, Strubowiska, Smerek, Przysłup, Krywe, Liszna, Cisna w długości 13 40 km. i 9 6 km. z 8 wózkami, ogrzewalnią i domem dla maszynisty i strażnika.

Nieruchomości te z przynależnościami stanowiące jedną całość gospodarzą razem sprzedane będą.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione razem na 1.380.828 kor. z tego przynależności na 610.844 kor.

Najniższa cena wynosi 920 552 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 6 grudnia 1910.

L. cz. E. 789/10 (7) (14270 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Teodory Reiter odbędzie się dnia 20 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności objętych lwh. 33, 226, 1138, 1113 i połowy lwh. 225 gm. Wiśniowczyk wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację, są ocenione a to: 1. lwh. 33 na 300 kor., 2. lwh. 226 na 700 kor., 3. lwh. 1138 na 600 kor., 4. lwh. 1113 na 2260 kor., 5. połowa lwh. 225 na 845 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 200 kor., ad 2. 466 kor. 67 hal., ad 3. 400 kor., ad 4. 1506 kor. 67 hal., ad 5. 563 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości, wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśniowczyk, 7 grudnia 1910.

L. cz. E. 722/10 (6) (14324 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Bliny Bokhaut odbędzie się dnia 23 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. w Łopatynie licytacja połowy realności lwh. 342 ks. gr. gm. kat. Toporów wraz z przynależnościami składającymi się z 3 jabłoni, wiśni, 2 wierzby i częściowego ogrodu.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 250 kor., przynależności zaś na 7 kor.

Najniższa cena wynosi 171 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tej nieru-

chomości dokumenta, może każdy mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łopatyn, dnia 14 listopada 1910.

L. cz. E. XVII. 2950/10 13 i 14 (14377 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Judy Mantia zastąpionego przez adw. dr. Salomona Reisa odbędzie się dnia 26 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w Oddz. XVII. licytacja realności objętej lwh. 955 dział. IV. ks. gr. gm. m. Lwowa położonej przy ul. Kochanowskiego składającej się z pgr. o powierzchni 465 m.², będącej ogrodem w przyszłości gruntem budowlanym.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 9300 kor.

Najniższa cena wynosi 4650 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d. może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. XVII.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XVII.

Lwów, dnia 2 grudnia 1910.

L. cz. E. 1039/10 (6) (14076 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Nuchima Seidel kupca w Sanoku i Kasy oszczędności miasta Sanoka, zastąpionej przez adw. dr. Słazkę odbędzie się dnia 25 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV. licytacja: 1. 5/8 części realności lwh. 279 gm. Jasień, 2. 2/4 części realności lwh. 280 gm. Jasień, 3. całej realności lwh. 289 gm. Jasień wraz z przynależnościami, składającymi się odnośnie do realności ad 2. ze zapustu leśnego, zaś ad 3. piwnicy, studni, ganku i schodów.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to ad 1. — 750 kor., ad 2. z przynależnościami 3548 kor., ad 3. z przynależnościami 2780 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1. 500 kor., ad 2. — 2365 kor. 32 hal., ad 3. — 1853 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d. może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki, dnia 5 grudnia 1910.

L. cz. E. 672/10 (10) (14398 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salomona Wassera, odbędzie się dnia 6 lutego 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. w Łopatynie licytacja posiadłości miejskiej 1/2 lwh. 1713 gm. Łopatyn wraz z przynależnościami, składającymi się ze studni i drzew owocowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 6225 kor., przynależności zaś na 277 kor.

Najniższa cena wynosi 3251 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łopatyn, dnia 12 grudnia 1910.

L. 5983/910 (14333 3-3)

Ogłoszenie licytacji.

Celem zabezpieczenia dostawy w roku 1911 względnie 1911/12 względnie 1911/13: 140 hl. węgla drzewnego, 20.000 kg. płyt żelaznych 100/100 cm. szerokości 6—10 m/m. grubych, 5.000 kg. lanej stali marki prima Zah 8—13 m/m. grubej, 25—38 m/m.

szerokiej-płaskiej (□) i 8—60 m/m. grubej (○) okrągłej i (□) kwadratowej,

34.000 kg. żelaza kowalskiego okrągłego i kwadratowego 6—100 m/m. grubego i płaskiego 6—30 m/m. grubego i 20—100 m m. szerokiego,

40.000 kg. szyn kopalnianych 7 cm. 11'60 kg., 8.000 kg. (około 80.000 sztuk) gwoździ do szyn kopalnianych,

3.000 kg. (około 50.000 sztuk) śrub łubkowych do szyn kopalnianych,

30.000 kg. surowego żelaza, 1.500 m. rur blaszanych cynkowanych 180—200 m/m.,

800 q. cementu, 3 000 hl. piasku wiślanego, 50.000 sztuk cegły maszynowej, 50.000 sztuk cegły podwójnej prasowanej, 500 m.³ szutru porfirowego grubego 4—6 cm. grubo i

300 m.³ szutru porfirowego drobnego 1 1/2—2 cm. grubego, odbędzie się w kancelarii c. k. Zarządu salinarnego w Wieliczce licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Oferty wnosić należy do c. k. Zarządu salinarnego w Wieliczce, najpóźniej do 4 stycznia 1911 godz. 10 30 przed południem.

Otwarcie ofert nastąpi w kancelarii naczelnika zarządu salinarnego w Wieliczce w dniu rozprawy ofertowej t. j. 4 stycznia 1911 o godzinie 10 30 przed południem, przyczem oferenci mogą być obecni.

Blizsze szczegóły co do właściwości oferty, poręczenia, jakości materiałów i t. p. powziąć można z warunków licytacyjnych, które wraz z formularzem oferty otrzymać można albo w kancelarii c. k. Zarządu salinarnego w Wieliczce w zwykłych godzinach urzędowych albo na żądanie przesłane będą każdemu oferentowi.

C. k. Zarząd salinarny.

Wieliczka, dnia 14 grudnia 1910.

L. cz. E. III. 2485/10 (14) (14477)

Edykt licytacyjny.

Dnia 10 lutego 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9 odbędzie się licytacja a) realności lwh. 11 gm. Dora, b) połowy realności lwh. 792 gm. Dora wraz z przynależnościami, w protokole oszacowania z 28 października 1910 opisanymi.

Nieruchomości wraz z przynależnościami wystawione na licytację są ocenione a) na 4291 kor., b) na 107 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 2861 kor., ad b) 72 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 7 grudnia 1910.

L. cz. E. 47/10 (16) (14302)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zygmunta Jaxa Małachowskiego, zastąpionego przez p. dr. Faustyna Jakubowskiego, adwokata krajowego w Krakowie, odbędzie się dnia 31 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51 licytacja dóbr tabularnych Siewietnica objętych wykazem hipotecznym l. 387 księgi tabularnej Narecza Wacława 2 im. Gintowt Dziewiałtowskiego własnych wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza martwego i żywego.

Nieruchomość wystawiona na licytację z przynależnościami na 128.390 kor. 69 hal.

Najniższa cena wynosi 85.597 kor. 92 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 51.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 2 grudnia 1910.

L. cz. E. III. 332/10 (20) (14315 1-3)
Edykt licytacyjny.

Dnia 10 lutego 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9 odbędzie się licytacja:

a) realności lwh. 643 gm. Oslaw biały, składającej się z parc. bud. lk. 417 i 418 o łącznej przestrzeni 171 s³ na których się znajduje stary dom drewniany o 4 izbach mieszkalnych, 1 kuchni i 2 komórkach oraz stodoła i stajnia, parcel gr. lk. 252, 276/1, 1852/2, 1853, 1854/1, 1856/2, 1880/1, 1881, 1882, 1883, 1884 o łącznej przestrzeni około 89 ar położonych we wsi przy gościńcu a stanowiących grunt orny, parceli gr. lk. 2100 obszaru około 80 ar 17 m² położonej w niwie „Kływka“ a stanowiącej rolę, parcel gr. lk. 3668/2, 3687, 3688 o łącznej przestrzeni około 1 ha 76 ar położonych w niwie „Jaworowa“ a stanowiących łąkę, wreszcie parcel bud. lkat. 52 i 553 oraz parceli gr. lk. 1880/2 o łącznej przestrzeni około 6 ar stanowiących ogrody;

b) realności lwh. 606 gm. Oslaw biały składającej się z parceli bud. lk. 457 o przestrzeni 1 ar 8 m² na której stoi tartak wodny, gontem kryty, puszczonej w ruch za pomocą koła rozpędowego o przeciętnej sile 5 do 6 koni o prymitywnym urządzeniu, znajdującym się w lichym stanie, parc. bd. lk. 458 powierzchni 1 a 29 m² na której stoi budynek mieszkalny drewn. Nd. 482 o 2 izbach i kuchni oraz stajnia, parcel grunt. lk. 955, 959/2, 960/4 o łącznej przestrzeni około 14 ar, na których zbudowane jest deskami wyłożone koryto młynówki zwanej „Oslawskiej Bach“ parc. bud. lk. 143, 144, 543 o łącznej przestrzeni około 3 ar, na których się znajduje młyn wodny, gontem kryty, urządzony na dwa kamienie o prostej budowie, wreszcie parcel gr. lk. 940/1, 959 3, 953 4, 960 2, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968 o łącznej przestrzeni około 98 ar, położonych obok tartaku a stanowiących podwórce, skład drzewa i rolę;

c) 19/20 części realności lwh. 397 gm. Potok czarny składającej się z parcel gr. lk. 1747/6, 1748/8, 1751, 1752 i 1753/2 o łącznej przestrzeni około 2 ha 16 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących łąkę, rolę i pastwisko;

d) 19/20 części realności lwh. 407 gm. Potok czarny, składającej się z parceli bud. lk. 140 o przestrzeni 1 ar 37 m² oraz parcel gr. lk. 1697/2, 1697/3, 1697/4, 1697/5, 1697/6, 1699 2, 1699/3, 1700/1 i 1700/2 o łącznej przestrzeni około 2 ha 55 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących grunt orny, łąkę i pastwisko;

e) całej realności lwh. 408 gm. Potok czarny składającej się z parceli grunt. lk. 1713/1, 1714/1, 1715 1 i 1717/2 o łącznej przestrzeni około 12 ar, położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących rolę, pastwisko i łąkę;

f) 100/300 części realności lwh. 398 gm. Potok czarny składającej się z parceli gr. lk. 1747/5, 1748/4 i 1750/3 o łącznym obszarze około 28 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących łąkę;

g) 30/100 części realności lwh. 405 gm. Potok czarny, składającej się z parcel gr. lk. 1754 6, 1756/3 i 1757 o łącznym obszarze około 80 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących rolę i łąkę;

h) 40/100 części realności lwh. 406 gm. Potok czarny składającej się z parcel gr. lk. 1804 3 i 1805/2 o łącznej przestrzeni około 42 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących rolę;

i) 75/100 części realności lwh. 409 gm. Potok czarny, składającej się z parcel gr. lk. 1803/1 i 1804/4 o łącznej przestrzeni około 11 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących łąkę;

j) 1/8 części realności lwh. 410 gm. Potok czarny składających się z parcel gr. lk. 1814/2, 1815/2 i 1816/2 o łącznej przestrzeni około 26 ar położonych w niwie „Werch Ostapiuk“ a stanowiących rolę i łąkę.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 3865 kor.,
ad b) na 3880 kor.,
ad c) na 998 kor.,
ad d) na 1216 kor.,
ad e) na 150 kor.,
ad f) na 67 kor.,
ad g) na 66 kor.,
ad h) na 100 kor.,
ad i) na 90 kor.,
ad j) na 30 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 2576 kor. 66 hal.,
ad b) 2586 kor. 66 hal.,
ad c) 665 kor. 32 hal.,
ad d) 810 kor. 66 hal.,
ad e) 100 kor.,
ad f) 44 kor. 66 hal.,
ad g) 44 kor.,
ad h) 66 kor. 66 hal.,
ad i) 60 kor.,
ad j) 20 kor.,

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości i cząstek nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 8 grudnia 1910.

L. cz. E. 4026/10 (5) (14483 1-2)
Edykt licytacyjny.

Dnia 24 lutego 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. we Lwowie odbędzie się licytacja realności lwh. 79 gm. Sichów na której znajduje się cegielnia wraz z przynależnościami, składającymi się z okien, kluczy i drzew.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 43.191 kor. 15 hal., z czego odpada na przynależności 349 koron.

Najniższa cena wynosi 23.173 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. II, Oddział IV.
Lwów, dnia 7 grudnia 1910.

L. cz. E. 3425/10 (7), E. 3703/10 (5), E. 3758/10 (2) (14360)
Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6 odbędzie się dnia 3 lutego 1911 o godzinie 10 przed południem licytacja:

1. realności lwh. 59 ks. gr. gm. kat. Doliniany objętej, składającej się z budynku mieszkalnego, stodoły oraz gruntów obszaru 11.311 m², ocenionej na 1850 kor.,

2. realności lwh. 146 ks. gr. gm. kat. Drozdowice składającej się z roli i łąki obszaru 13 564 m², ocenionej na 1618 kor.,

3. a) realności lwh. 184 ks. gr. gm. kat. Zawidowice objętej, składającej się z chaty, stodoły i gruntów obszaru 7003 m², ocenionej na 1750,

b) 35/192 części realności lwh. 183 ks. gr. gm. kat. Zawidowice, składającej się z łąki obszaru 1285 m² Iwana Sawki syna Jędrzeja własnych, ocenionych na 36 kor. 43 hal.,

c) realności lwh. 637 tej samej gminy, składającej się z roli obszaru 716 m², ocenionej na 80 kor.,

d) realności lwh. 643 ks. gr. tej samej gminy składającej się z roli obszaru 2410 m², ocenionej na 300 kor.,

e) realności lwh. 684 ks. gr. tej samej gminy składającej się z roli obszaru 5467 m², ocenionej na 800 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:

ad 1. 1233 kor. 32 hal.,
ad 2. 1078 kor. 66 hal.,
ad 3. a) 1166 kor. 66 hal.,
b) 24 kor. 28 hal.,
c) 53 kor. 32 hal.,
d) 200 kor.,
e) 533 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym biuro Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy

zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gródek Jagiell., 13 grudnia 1910.

L. cz. E. 5353/9 (21) (14484)
Edykt licytacyjny.

Dnia 8 lutego 1910 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. IV. we Lwowie licytacja realności lwh. 574 gm. Sokolniki wraz z przynależnościami, składającymi się z przedmiotów do gospodarstwa służących.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 62.393 kor. 65 hal. z czego odpada na przynależności kwota 3800 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 38.967 kor. 82 hal., niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II, Oddział IV.
Lwów, dnia 9 grudnia 1910.

L. cz. E. 1994/10 (5) (14258)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rawie, zastąpionej adw. dr. Segala w Rawie, odbędzie się dnia 30 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 w Niemirowie licytacja: a) realności lwh. 389 gminy Smolin obejmującej dom mieszkalny, plac budowlany obszaru 4 ar. 53 m², tudzież łąki i role 2 ha. 10 ar. 25 m² ocenionej na 1910 kor., b) realności lwh. 1160 tej gminy obejmującej łąki 11 ar. 22 m² ocenionej na 79 kor.

Najniższa cena wynosi: a) 1273 kor. 34 hal., b) 52 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirow, dnia 5 grudnia 1910.

L. cz. E. 1664/10 (12) (14454)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Feiwischa Schlägla odbędzie się dnia 6 lutego 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 w Niemirowie licytacja:

a) realności lwh. 252 gminy Radruż obejmującej dom mieszkalny, piwnicę, stajnię, sieżkarnię, stodołę, pole orne 5 morgów 864 s³ pastwiska i nieużytki 49 ar 13 m² ocenionej na 3628 kor.;

b) realności lwh. 1214 tej gminy obejmującej roli 1 morg 1203 s³ i pastwiska 10 ar 10 m² ocenionej na 755 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 2418 kor. 67 hal., ad b) 503 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu Sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż Sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie Sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirow, dnia 10 grudnia 1910.

L. cz. E. 2006/10 (6) (14257)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chaskla Rattiga, odbędzie się dnia 30 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 w Niemirowie licytacja lwh. 5 gminy Przedmieście o 2 chatach, 2 stajniach, 2 stodołach, placu budowlanego 18 ar. 21 m² łąki i gruntu ornego 4 ha. 73 ar. 36 m².

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 770 kor. 15 hal.

Najniższa cena wynosi 513 kor. 44 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirow, dnia 7 grudnia 1910.

L. cz. E. 677/10 (5) (14037)
Edykt licytacyjny.

Dnia 28 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym biuro Nr. 14 odbędzie się licytacja 1/5 i 1/8 z 1/5 części realności objętej lwh. 156 gm. kat. Moranica wraz z przynależnościami. Cała realność obejmuje przestrzeń 9 morgów 768 sążni kw.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 1631 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 1087 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej części nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kraków, dnia 17 listopada 1910.

L. cz. E. 1616/10 (18) (14145)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samsona Harza, odbędzie się dnia 14 lutego 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 w Nadwórnie licytacja realności lwh. 945 i 987 gminy Zielona składających się z pgr. 1550, 1557, 1558, 1559, 3111/2, 3112/2.

Wartość szacunkowa realności lwh. 945 Zielona wynosi wedle protokołu oszacowania 3907 kor. 92 hal.

Najniższa cena wywołania niżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie wynosi 2605 kor. 84 hal.

Wartość szacunkowa realności lwh. 987 Zielona wynosi wedle protokołu oszacowania 491 kor. 3 hal.

Najniższa cena wywołania niżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 327 kor. 52 hal.

Wystawione na sprzedaż realności będą sprzedane każda z osobna.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 2 grudnia 1910.

L. cz. E. 1648/10 (5) (14455)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jana Rodzenia odbędzie się dnia 6 lutego 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie biurze Nr. 19 licytacja realności lwh. 1325 ks. gr. gminy Nisko.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 1700 kor.

Najniższa cena wynosi 1134 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nisko, dnia 13 grudnia 1910.

L. cz. E. 815/10 (8) (14259)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie odbędzie się dnia 30 stycznia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 w Niemirów licytacja 1/6 części realności lwh. 5 gminy Przedmieście objętej o 2 chatach, 2 stajniach i 2 stodołach budowlanego placu lwh. ar. 21 m.², łąki i ornego gruntu 4 ha. 73 ar. 310 m.².

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 770 kor. 15 hal.

Najniższa cena wynosi 513 kor. 44 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 7 grudnia 1910.

L. cz. E. 2959/10 (12) (14554)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jankla Kassa w Kutach odbędzie się dnia 20 stycznia 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności lwh. 1798 gm. Kobaki posiadłości włościańskiej, domu z gruntem o obszarze 48 a. 23 m.².

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2262 kor. 55 hal.

Najniższa cena wynosi 1508 kor. 36 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 12 grudnia 1910.

L. cz. E. VII. 2293/10 (6) (13940)

Edykt licytacyjny.

Dnia 25 stycznia 1911 o godz. 11 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 licytacja: a) realności lwh. 418, b) połowy realności lwh. 420 gminy Ostaw biały wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te są ocenione: ad a) na 1900 kor., ad b) na 710 kor., przynależności zaś ad a) na 30 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 1286 kor. 67 hal., ad b) na 473 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i dokumenta w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym.

Celem strzeżenia praw Schulima Simchego ustanawia się adw. dra Zahodyńskiego w Delatynie kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Delatyn, dnia 30 listopada 1910.

L. cz. E. 2695/10 (5) (14237)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Eleonory Kucharskiej w Uściu solnem odbędzie się dnia 26 stycznia 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacja realności lwh. 36 ks. gr. gm. kat. Wola drwińska objętej składającej się z parceli bud. lk. 118 obszar 107 s.² i stojących na tejże: domu drewnianego, stodoły, stajni z chlewem, spichlerza i studni betonowej, parcel grunt. lk. 964, 965, 966, 907, 988 i 989 o łącznym obszarze 8 morgów, 1425 s.² wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 koni, 2 krów, sprzętów gospodarczych, zapasu słomy i siana.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 16.885 kor. 25 hal., przynależności zaś na 972 kor.

Najniższa cena wynosi 11.904 kor. 84 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się obecnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 22 listopada 1910.

L. cz. E. 3525,9 (5) (14556)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego w Lubaczowie w likwidacji zastąpionego przez adwokata dr. J. Bardacha odbędzie się dnia 16 stycznia 1911 o godzinie 8-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Rawie licytacja a) połowy realności obj. lwh. 475, b) połowy realności obj. lwh. 884, c) 8/9 części realności obj. lwh. 1338, d) całej realności obj. lwh. 1335 gm. Werehrata.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: ad a) na 595 kor. 50 hal., b) 230 kor. 50 hal., c) 188 kor. 50 hal., d) 203 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 397 kor., b) 153 kor. 66 hal., c) 125 kor. 66 hal., ad d) 135 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym

terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 9 grudnia 1910.

L. cz. E. 3585/10 (10) (14553)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Freuda w Kutach odbędzie się dnia 20 stycznia 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 licytacja:

1. realności lwh. 992 gm. Kobaki o obszarze 25 ar 11 m.²;
2. realności lwh. 993 gm. Kobaki o obszarze 93 ar 83 m.²;

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: ad 1. na kwotę 2086 kor. 11 hal., ad 2. na kwotę 2935 kor. 12 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1. kwotę 1392 kor., ad 2. kwotę 1958 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 14 grudnia 1910.

L. cz. E. 2007/10 (7) (14508)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 stycznia 1911 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Bełzie odbędzie się licytacja realności lwh. 1195, 1196, 1345 gm. kat. Bełz z których pierwsza składa się z dwóch parcel budowlanych i czterech gruntowych łącznego obszaru 905 s.² a na nich dom i stodoła, druga zaś składa się z 6 parcel gruntowych łącznego obszaru 4 morgi 647 s.², trzecia zaś składa się z dwóch parcel gruntowych łącznego obszaru 1494 s.².

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to: lwh. 1195 gm. kat. Bełz na 6010 kor., lwh. 1196 gm. kat. Bełz na 3580 kor., lwh. 1345 gm. kat. Bełz na 800 koron.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 4006 kor. 67 hal., ad 2. 2386 kor. 67 hal., ad 3. 533 kor. 23 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące dokumenta można przejrzeć w tus. biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Bełz, dnia 5 grudnia 1910.

L. cz. E. VIII. 3232/10 (7) (14536)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja realności obj. lwh. 342 ks. gr. gm. Trójcezyce składającej się z placu z budynkiem drewnianym.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 600 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy

zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemysł, dnia 29 listopada 1910.

Upadłości.

L. cz. S. 9/10 (1) (14349 2-3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Neebumy Giry handlującej w Tłustem.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. i nac. sądu pow. w Tłustem Antoniego Bocurkę zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Józefa Saffira adwokata krajowego w Tłustem.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 29 grudnia 1910, o godzinie 10 przed poł. w c. k. sądzie powiatowym w Tłustem przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpił z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Tłustem najdalej do dnia 22 stycznia 1911, a na audyencji likwidacyjnej na dzień 30 stycznia 1911 o godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwróca kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przecina się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Tłustem lub w pobliżu Tłustego mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 15 grudnia 1910.

L. cz. S. 6/10 (1) (14341 2-3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Mozesa Józefa Fischera nieprotokołowanego kupca w Kołomyi.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu kraj. wyższego p. Bernackiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adwokata dr. Allerhanda w Kołomyi.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 27 grudnia 1910 o godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 74 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 29 stycznia 1911 a na audyencji likwidacyjnej na dzień 30 stycznia 1911 o godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwróca kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i bę-

dą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kołomyi lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 13 grudnia 1910.

L. cz. S. 7/10 (1) (14342 2—3)
Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Leisera Mautnera nieprotokołowanego kupca w Kołomyi.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę wyższego sądu krajowego p. Bernackiego zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Wieselberga adwokata krajowego w Kołomyi.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 29 grudnia 1910 o godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 74 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 5 lutego 1911, a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 6 lutego 1911 o godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kołomyi lub w pobliżu Kołomyi mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 14 grudnia 1910.

L. cz. S. 2/10 (1) (14430 2—3)
Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zezwolił na otwarcie konkursu (kupieckiego) do majątku Dawida Brauna z Zakopanego.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu kraj. i Naczelnika Sądu pow. w Nowym Targu p. Jakóba Wierciaka, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Bernarda Kohna adwokata w Nowym Targu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji wyznaczonej na dzień 29 grudnia 1910 godz. 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Nowym Targu przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Nowym Targu najdalej do dnia 11 stycznia 1911 a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 16 stycznia 1911 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Zakopanem lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 12 grudnia 1910.

Konkursy.

L. 85.832 (14526 1—3)
Celem obsadzenia posady rzeczywistego, ewentualnie prowizorycznego nauczyciela historii i geografii w c. k. gimnazjum w Bochni ogłasza się niniejszym konkursem.

Do tej posady przywiązane są pobory, ustanowione ustawami z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 173 i z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kompetenci winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem przełożonej Dyrekcji do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca grudnia 1910, a Dyrekcję odesłać je bezwzględnie na ręce Dyrekcji c. k. gimnazjum w Bochni.

Kandydaci, którzy uzyskawszy zupełną kwalifikację nauczycielską, pełnili służbę w szkołach średnich lub w seminarjach nauczycielskich, w charakterze zastępców nauczycieli a pragną, aby im w razie nadania posady nauczyciela rzeczywistego policzono tę służbę mają wykazać w tabelach kwalifikacyjnych dokładanie, podając datę i liczbę dekratów, od którego czasu, jak długo i w jakiej liczbie godzin tygodniowo pełnili w tym czasie obowiązki nauczycielskie.

Kandydaci, którzy nie wyszli jeszcze z wieku, obowiązującego do służby wojskowej, mają wykazać, czy temu obowiązkowi uczynili zadość.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 14 grudnia 1910.

W zastępstwie:
Okęcki w. r.

L. 19.204 (14428 1—3)
K o n k u r s.

Przy sądzie powiatowym w Muszynie jest do obsadzenia posada kancelisty.

Podania o powyższą lub przy innych sądach opróżnione się mogącą dla występujących podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty wnieść należy do 20 stycznia 1911 do Prezydium Sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Kompetenci winni wykazać uzdatnienie do prowadzenia ksiąg gruntowych świadectwem ze złożonego egzaminu.

Prezydium Sądu wyższego.
Kraków, 15 grudnia 1910.

L. Prez. 477 (6/10) (14509 1—3)
Z dniem 1 stycznia 1911 będzie przy tutejszym sądzie jedna posada stałego pomocnika kancelaryjnego z normalnym wynagrodzeniem do obsadzenia.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Borynia, 20 grudnia 1910.

L. 4462. (14488 1—3)
K o n k u r s.

Wydział powiatowy w Przemyślu rozpisyje niniejszym konkursem na posadę sekretarza Rady powiatowej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca 4000 kor., dodatek aktywalny 800 kor. i dodatek drożyzniany (od płacy i dodatku aktywalnego) 30 proc., z czego 20 proc. dodatk stały, 10 proc. prowizoryczny.

W razie stabilizacji nabiera sekretarz prawo do 3 pięcioleci po 400 kor. i prawo do emerytury.

Kandydaci winni się wykazać:
1. nieprzekroczonym 40 rokiem życia;
2. dokładną znajomością języka polskiego i ruskiego w słowie i piśmie, tudzież znajomością języka niemieckiego;
3. świadectwem zdrowia;

4. prawem obywatelstwa austriackiego;
5. nieposzlakowanym życiem;

6. ukończonymi studjami prawniczymi z trzema egzaminami państwowymi i co najmniej jednoroczną praktyką conceptową w dziale administracyjnym przy Wydziale powiatowym, magistracie, przy rządowej władzy politycznej lub przy Wydziale krajowym.

Posada nadana będzie na razie prowizorycznie na rok jeden, poczem w razie zadowolającej służby nastąpić może stabilizacja.

Ubiegający się o posadę winni wnieść udokumentowane podania do Wydziału powiatowego w terminie do 25 stycznia 1911 roku.

Z Wydziału Rady powiatowej
Przemyśl, 16 grudnia 1910.

Prezes
Doliński w. r.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 19.532/pr. (14527 1—3)
O b w i e s z c z e n i e.

Na mocy § 15 ordynacji wyborczej powiatowej, rozpisyje się nowe wybory do Rady powiatowej w autonomijnym powiecie łańcuckim i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 6 lutego, dla grupy gmin miejskich na 7 lutego, dla grupy najwyższej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu na 8 lutego, dla grupy większych posiadłości na 9 lutego 1911.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§ 12, 13 14 ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne, zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej w powiecie łańcuckim wybierają:

grupa większych posiadłości pięciu (5) członków;

grupa najwyższej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu czterech (4) członków;

grupa miast i miasteczek pięciu (5) członków,

grupa gmin wiejskich dwunastu (12) członków.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 19 grudnia 1910.

L. cz. E. VIII. 3629/10 (1) (13008 1—2)

Dla nieobjętej masy spadkowej po s. p. Ludwiku Oborskim w sprawie egzekucyjnej Sali Löw przeciw tejże masie o 4600 kor. ma być doręczoną uchwała z dnia 5 września 1910 liczbą czynności E. VIII. 3629/10 (1), którą dozwolono przymusową sprzedaż 1 pre. działu w sprawie dzierżawy lwh. 473 kg. Tustanowice.

Ponieważ masa spadkowa nie jest objęta, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw karatora w osobie pana dr. Witolda Wiesenberga adw. w Drohobyczu.

Tenże kurator zastępywać będzie tę masę w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki spadkobiercy w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, dnia 5 września 1910.

L. cz. C. I. 490/10 (1) (14510)

Przeciw Wiktorji ze Smoleniów Kobylak, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Józefa Masłyka pozew o 600 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 10 stycznia 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adw. radcę Kosińskiego w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, dnia 6 grudnia 1910.

L. cz. C. III. 496/10 (1) (13099)

E d y k t.

Przeciw wiadomemu z miejsca pobytu Aleksandrowi Warchałowskiemu wniosek Włodzimierz Fuszyla do sądu tutejszego pozew o uznanie i wpis prawa własności, na który wyznaczono audyencję na dzień 16 listopada 1910 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanowiono Michała Sołtyska kuratorem, który zastępywać będzie pozwanego dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dukla, dnia 5 listopada 1910.

L. cz. C. VI. 323/10 (14513)

E d y k t.

Przeciw Wasylowi Jaremczuk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Wasyla Szyptczuka Fedora pozew o 636 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję na dzień 30 grudnia 1910 o godzinie 9 rano, b. Nr. 6.

Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się pana adw. dr. Macha w Kutach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kuty, dnia 15 grudnia 1910.

L. 74.616 (14525)

C. k. Rada szkolna krajowa po myśli art. 30 ustawy z dnia 11 czerwca 1905 Dz. ust. kr. Nr. 73 orzeka wydatenie Stanisława Dutkiewicza, byłego nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły ludowej pospolitej w Sidzinie obecnie nieznanego z miejsca pobytu, zasądzzonego wyrokiem c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 5 maja 1908 Vr. VI. 302/8 (55) za zbrodnię z §§ 128 i 132 III. u. k., oraz za przekroczenie z §§ 413 i 420 u. k. na karę ciężkiego więzienia przez cztery miesiące z publicznego zawodu nauczycielskiego.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 13 grudnia 1910.

L. cz. C. IV. 358/10 (1) (14514)

E d y k t.

Przeciw Pawłowi Mamezurowi Pawła, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Łopatynie przez Anastazję Wojtowicz zam. Hawryluk i niel. Piotra Wojtowicza przez i do rąk opiekuna Jana Hawryluka rolników z Rudy pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 400 kor. zpn. z lwh. 206 i innych gm. k. Ruda wartości 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję do rozprawy na dzień 12 stycznia 1911 o godz. 9 rano, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się pana dr. Lachawca adw. w Łopatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Łopatyn, dnia 3 grudnia 1910.

L. cz. Cw. 1010,9 (2) (13081)

E d y k t.

Przeciw Izakowi Hüttnerowi z Podhajec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez firmę Schönker & Jakóbowicz w Oświęcimiu pozew o 1629 kor. 46 hal.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. N. Halperna adw. kraj. w Brzeżanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Brzeżany, dnia 5 listopada 1910.

L. cz. E. 710/10 (1) (13042)

E d y k t.

Głuchoniemym Józefowi i Maryannie Gibasom oraz niewiadomemu z miejsca pobytu Antoniemu Gibasowi z Lasu, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Suchej przeciw deklarowanym spadkobiercom s. p. Marcina Oleksiaka z Lasu o 251 kor. z pn., ma być doręczoną uchwała z dnia 28 października 1910 liczbą czynności E. 710/10 (1), którą dozwolono przymusowej licytacji realności całej lwh. 161, 1/4 lwh. 154, 1/2 lwh. 156, 2/16 lwh. 157, 1/8 lwh. 158, 2/18 lwh. 169 gm. kat. Las objętej.

Ponieważ niewiadomo gdzie Józef i Maryanna Gibas są głuchoniemymi, a Antoni Gibas niewiadomo gdzie przebywa, ustanawia się im w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie pana Wojciecha Małysy wójta z Lasu.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa, Maryannę i Antoniego Gibasów w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sucha, dnia 27 października 1910.

(13049 1-3)

O g ł o s z e n i e.

Dnia 29 października 1910 wpisano na listę adwokatów dr. Izaka Lejbę vel Leona Bleichera z siedzibą w Czortkowie i dr. Maryana Kobylańskiego z siedzibą we Lwowie. Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 31 października 1910.

L. cz. E. 795/10 (2) (12950)

E d y k t.

Katarzynie Dębskiej w Tyczynie w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego w Rzeszowie przeciw niej i spół. o 1400 kor. zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 31 lipca 1910 E. 795/10 (1), którą dozwolono przymusowej licytacji realności lwh. 1055 ks. gr. gm. kat. Tyczyn objętej zobowiązanej własnej.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Katarzyna Dębska przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie pana adw. dr. Strowskiego w Tyczynie.

Tenże kurator zastępywać będzie Katarzynę Dębską w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyczyn, dnia 19 października 1910.

L. Prez. 2050 (18) P/10 (14281)

O b w i e s z c z e n i e.

Dla I. zwyczajnej kadencji sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczęła się dnia 10 stycznia 1911 o godz. 8:30 przed poł., zamianowało Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego przewodniczącym wiceprezesa sądu krajowego Stanisława Miłaszewskiego, zaś zastępcami tegoż c. k. radców wyższego sądu krajowego: Leona Szechowicza, Jakóba Löbensteina, Jana Garlickiego, Franciszka Ksawerego Kohmanna, Antoniego Piskozuba, Jana Wisłockiego i Kazimierza Janko, tudzież radców sądu krajowego Filipa Drexlera, Henryka Kwiatkowskiego, Tadeusza Zakrzewskiego, Stanisława Obertyńskiego, Tadeusza Rybickiego, Feliksa Orzelskiego, Romana Lewickiego i Kazimierza Schoenetta.

Z Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 12 grudnia 1910.

L. cz. C. III. 559/10 (3) (14367)

E d y k t.

Przeciw Janowi Olesiowi ze Szaflar, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Stanisława Nędzę pozew o 525 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencyja na dzień 4 stycznia 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adw. dr. Nowotnego w Nowym Targu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Targ, dnia 3 grudnia 1910.

L. cz. E. 2463/10 (12) (12850)

W postępowaniu licytacyjnym Leiby Frauenglasa przeciw Herschowi Sigall synowi Wolfa o 2000 kor. zpn., ustanawia się celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu zobowiązanego Herscha Sigalla vel Sygalla syna Wolfa, któremu edyktu licytacyjnego z dnia 5 października 1910 liczba czynności E. 2463/10 (9), lub też którejkolwiek innej uchwały w tem postępowaniu później wydanej, bądź wcale nie, bądź w należytych czasie doręczyć by nie można, kuratorem pana adw. dr. Joachima Rosena w Tarnopolu.

Rzeczą jest kuratora, tę osobę dla której go ustanowiono, w powyższem postępowaniu licytacyjnym tak długo zastępywać, dopóki ona sama się nie zgłosi, lub sądowi innego zastępcy nie wymienia, albo dopóki jego interes nie przestanie wymagać zastępstwa,

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, 27 października 1910.

L. cz. E. 4561/10 (3) (14476)

E d y k t.

W sprawie egzekucyjnej Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Sanoku przeciw Pawłowi Galikowi i Annie Stecko o 994 kor. zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 16 listopada 1910 liczba czynności E. 4561/10 (2), którą dozwolono przymusową licytację 1/7 części realności lwh. 31 ks. gr. gm. Prusiek zobowiązanego Pawła Galika i realności lwh. 159 ks. gr. gm. Prusiek, Anny Stecko własnej.

„Gazeta Lwowska“ Nr. 291 z dnia 23 grudnia 1910.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Paweł Galik i Anna Stecko przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie pana dr. Gawła adw. w Sanoku.

Tenże kurator zastępywać będzie swych kurandów w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 6 grudnia 1910.

L. cz. E. XX. 1417/8 (9) (12959)

E d y k t.

W sprawie dr. Augusta Plodera adw. we Lwowie, toczącej się przed c. k. sądem powiatowym S. I. we Lwowie przeciw Tadeuszowi Sołdraczyńskiemu o 4000 kor. zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 26 września 1910 do audyencyi działowej liczba czyn. E. XX. 1417/8 (6).

Ponieważ niewiadomo, gdzie Tadeusz Sołdraczyński przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie pana dr. Maksymiliana Frieda adwokata we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Tadeusza Sołdraczyńskiego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd pow., S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 11 listopada 1910.

L. cz. E. 2111/10 (6) (13063)

E d y k t.

W sprawie egzekucyjnej Szymona Goldera w Rawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Rawie przeciw Jurkowi Zahirnemu i tow. o 900 kor., ma być doręczoną uchwała z dnia 7 czerwca 1910 liczba czynności E. 2111/10 (1) Nykole Bruńcowi, s. Iwana.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Nykole Bruńce, s. Iwana przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana dr. Verständiga, adw. w Rawie.

Tenże kurator zastępywać będzie Nykole Bruńca s. Iwana w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 4 listopada 1910.

L. cz. Cw. 1553/10 (1) (13280)

E d y k t.

Przeciw Wolfowi Katzowi z Buska, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Bank kredytowy w Busku stowarz. zarej. z ogr. poręką pozew o 1000 kor., 1000 kor. i 1200 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty

Celem strzeżenia praw Wolfa Katza ustanawia się pana dr. Mittelmana adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wolfa Katza w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Złoczów, dnia 3 listopada 1910.

L. cz. C. I. 550/10 (1) (14559)

E d y k t.

Przeciw Dmytrowi Hołowiennyyk Semena, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach przez gminę Dobrowlanach pozew o uznanie i intabulację prawa własności połowy pgr. 167/2 w Dobrowlanach.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyję na dzień 23 grudnia 1910 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Schauera adwokata w Zaleszczykach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zaleszczyki, dnia 6 grudnia 1910.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 104/10 (3) (14489)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że treść ustępu pisma ulotnego pod tytułem: „Pędzić! Pędzić! kogo?“ — odbitki z miesiecznika „W obronie prawdy“ rozpoczynającej się od wyrazów: „ściekają łzy, pot i krew pokrzywdzonych“, a kończącego się wyrazami: „Inne mają go zawsze na oku“ (str. 3 lam 2 i str. 4, 5 i 6 lam 1 i 2), zawiera w swej osnowie znamiona występku

z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego pisma ulotnego, względnie jego inkryminowanego ustępu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 17 grudnia 1910.

L. cz. Pr. III. 102/10 (3) (14491)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 336 czasopisma „Głos narodu“ z dnia 16 grudnia 1910 artykuł pod tytułem: „Żmija przez Polskę ocalone“ (str. 2 lam 3 i 4) zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 17 grudnia 1910.

Bl. 278 (13970)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1910, Pr. XXXV. 342/10 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 275 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“ vom 2. Zulmonat (Dezember) 2023 n. R. (1910), 8. Jahrgang, durch die auf Seite 2, Spalte 1 enthaltene Stelle von „die Dynastie behielt“ bis „nie berücksichtigt“ das Verbrechen nach § 63 und 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. B. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung des falsierten Exemplars erkannt.

Wien, am 2. Dezember 1910.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in

Prag hat mit dem Erkenntnis vom 1. Dezember 1910, Pr. I. 543/10, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift: „Mladenc“ vom 2. Dezember 1910 wegen der Stelle von „Obecenstvo, ktere pri vystoupeni“ bis „prave zeny“ des Artikels: „Ze zivota oslavovane bytosti“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1910, Pr. 91/10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Südböhmische Volkszeitung“ vom 4. Dezember 1910 wegen der Stellen von „Ein“ bis „Fußtritt“ und von „Deutsche Böhmen!“ bis „österreichischen Kaisers“ des Artikels: „Deutschböhmen, merkt!“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1910, Pr. V. 40/10, die Weiterverbreitung der Nummer 275 der Zeitschrift: „Znaimer Tagblatt“ vom 2. Dezember 1910 wegen des Artikels: „Eine unerlässliche Vorbedingung usw.“ in den Stellen von „Wie leichtsinnig“ bis „Nutzen bringen wird“, von „Volksfeinde die“ bis „gemieden werden“ und wegen des Artikels auf Seite 2 mit der Spitzmarke: „Achtung auf“ seinem ganzen Umfange nach § 302 St. G. verboten.

Bl. 279 (13971)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unter dem 3. Dezember l. J. Z. 11360/M. I., den in New York erscheinenden russischen Zeitschriften: „Postup“ und „Swit“ auf Grund des § 26 Pr. G. den Postdebit für die im Reichsrat vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910 Pr. 26 10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Deutscher Wächel“ vom 3. Dezember 1910 wegen der Stelle von „Ankauf von ganzen“ bis „Osten dirigiert“ des Artikels: „Sinaus mit ihnen!“ und wegen des ganzen Artikels: „Ein hoffnungsvoller Junge“ nach § 63, 64, 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910, Pr. I. 546/10, die Weiterverbreitung der Nummer 331 der Zeitschrift: „Prager Tagblatt“ vom 1. Dezember 1910 wegen des Artikels: „Eine sensationelle Premiere in Budapest“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910, Pr. I. 545/10, die Weiterverbreitung der Nummer 283 der Zeitschrift: „Venkov“ vom 1. Dezember 1910 wegen des Artikels: „Opet velke hrsacke bumly?“ nach § 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezem-

ber 1910, Pr. I. 544/10, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Telocvieny Ruch“ vom 30. November 1910 wegen der Stelle von „Kdyz proskocily“ bis „tedy mluvi“ des Artikels: „Se stupne k stupni“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910, Pr. 48/10, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Neues Leben“ vom 1. Dezember 1910 wegen der Stelle von „Sie leben“ bis „halten muß“ des Artikels: „Was brauchen wir Deutschen — Glauben oder Wissen?“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910, Pr. I. 106/10, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Pritel lidu“ vom 1. Dezember 1910 wegen der Stelle von „A ze zidum dovoleno“ bis „smysl-ni jejich proti nam?“ des Artikels: „Aforismy o zidech“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1910, Pr. V. 41/10, die Weiterverbreitung der Nummer 276 der Zeitschrift: „Znaimer Tagblatt“ vom 3. Dezember 1910 wegen des Artikels: „Wie die deutsche Intelligenz denkt und handelt“ in der Stelle von „Rüchlich wurde“ bis „Wunden zu schlagen“ nach § 302 St. G. verboten.

Bl. 280 (14275)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1910, Pr. XXXV. 308/10 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift: „Bekanntnisse eines Schriftstellers. Meine Sexualität“ (Privatdruck) in seiner Gänze das Verbrechen nach § 516 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. B. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 5. Dezember 1910.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1910, Pr. XXXV. 344/10/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 45 der periodischen Druckschrift: „Der Skandal“ vom 3. Dezember 1910, 1. auf Seite 17 nach „Reine Chronik des Skandal“ bis zum Schlusse der Seite; 2. auf dem Umschlagblatte nach „Gebet Steine“ bis vor „Fleischteuerung“ ad 2. in Verbindung und im Zusammenhang mit der ad 1. bezeichneten Stelle das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe und es wird § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. B. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 5. Dezember 1910

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1910, Pr. XI. 113/10, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Olmütz erschienenen Druckschrift (Kleklammettel), herangezogen und verlegt vom Zeitungsunternehmen „Moravsky Venkov“ und gedruckt bei Kramar & Brochazka in Olmütz, beginnend mit den Worten „Modni dum“ bis „Vanocni oznamovatel“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1910, Pr. 13/10, die Weiterverbreitung der Nummer 27 der Zeitschrift: „Cesky sklar“ vom 2. Dezember 1910 wegen des Artikels: „Boykot prohlasen byl nad nasledujicimi brusirnamy...“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1910, Pr. XI. 114/10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Nova Mala Hana“ vom 1. Dezember 1910 wegen der Artikel: „Velke Opatovice, Narodni hrdest“, „Boskovicko, Divno zjevny“ und „Bohdalov. V starych pamatkach“ in der Stelle von „a prece tenkrate“ bis zum Schlusse nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 3 Dezember 1910, Pr. 49/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Il Crepuscolo“, ddo. Mailand, 27 November 1910 nach § 58 c, 64, 65 a. 300 und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Znam hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. 42/10, die Weiterverbreitung der Nummer 277 der Zeitschrift: „Znamer Tagblatt“ vom 4 Dezember 1910 wegen des Artikels mit der Spitzmarke: „Auch wenn wir schon im voraus“ in der Stelle von „Auch wenn wir“ bis „Pflicht betreten wird“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 281 (14276)
Das f. f. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. V. 54/10, die Weiterverbreitung der Nummer 334 der Zeitschrift: „Arbeiterwille“ vom 5 Dezember 1910 wegen des auf Seite 2 und 3 abgedruckten Artikels, beginnend mit den Worten „Ein Hochverratsprozeß“ und endigend mit den Worten „dieser Anklage“ nach Artikel VIII. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 6 Dezember 1910, Pr. V. 55/10, die Weiterverbreitung der Nummer 335 der Zeitschrift: „Arbeiterwille“ vom 5 Dezember 1910 wegen des Artikels: „Der Hochverratsprozeß gegen die Triester Irredentisten“ in der Stelle von „Phantastisches Geschreibsel“ bis „Deperis vernommen“ nach Artikel VIII. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. IX. 142/10, die Weiterverbreitung der von der Societa Trento-Trieste (Sezione di Venezia) in Venedig herausgegebenen, in dem Stabilimento Tipolitogr. F. Garzia in Venedig 1910 aufgelegten zwölftseitigen Broschüre in Kleinoktavformat „L' Istria Italiana“ von Laura Coccon-Buffolin nach § 58 c St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. I. 547/10, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Zadruha“ vom 3 Dezember 1910 wegen der Stellen von „Rozkaz je rozkaz“ bis „ocekava“ des Artikels: „Kamarad Bedrich Sojka...“; von „Konecne jsem“ bis „nevysvetlitelne zahady“ (Seite 31—32) des Werkes: „Octave Mirbeau: Valka“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. I. 549/10, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Studentska Revue“ vom 2 Dezember 1910 wegen der Stellen von „a kteri“ bis „dustojniku“, von „A co to“ bis „je jasno“, von „ktere se zahajduje“ bis „vojavci“ und von „A jest i“ bis „politiky vojenske“ des Artikels: „Jednorocni dobrovolnici a reforma vojenske sluzby“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. I. 551/10, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Cesky Bratr“ vom 1 Dezember 1910 wegen der Stellen von „Krade se tedy vesele“ bis „radila“, von „A okrade-li takovy biskup“ bis „vrazdi“ und von „Vrazda tedy“ bis „takto zni“ des Artikels: „Hlasy casopisecke“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. I. 550/10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Zajmy Lidu“ vom 3 Dezember 1910 wegen des Artikels: „Bestia triumphans!“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. I. 548/10, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „Knihovna Prehledu Revui Sv. 1 Bezbozne Povidky dle ruznych autoru 18 veku vypravuje Antonin Macek. Cast I. Andreas Riem. Vydal Premysl Ptacek. Tiskem Antoina Risa na Kral. Vysehrade 1911“ wegen der Stellen von „Zvlaste stastny“ bis „despobie“ und von „v te rebelaisovske“ bis „techto satyr“ der Vorrede („predmluva“); von „Kral David“ bis „vynazeni“ und von

„Velicestvo tohle“ bis „dojemne zamekal“ des Abjates: „Carodejnice z Endor“; von „To je mozne“ bis „vsemi Israelity“ des Abjates: „Padagogika proroka Nathana a podmarsalka Joaba“; von „Jakze? Coze“ bis „despoty a samovladce“, von „Ano, Ano, pamatuji se“ bis „v boji“ des Abjates: „Pokracovani ve vyebove princove“; von „Malem by z toho“ bis „veskeren lid“ des Abjates: „Z rise Salameunovy“ nach § 122 b, 302 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 6 Dezember 1910, Pr. IV. 33/10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Nase Pravo“ vom 2 Dezember 1910 wegen der Stelle von „V kruzich dobre zpravenych“ bis „veriti zas?“ des Artikels: „K jednotnemu klubu“ nach § 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 6 Dezember 1910, Pr. I. 107/10, die Weiterverbreitung der Nummer 68 der Zeitschrift: „Proletar“ vom 6 Dezember 1910 wegen der Stelle von „Ja bych mystel“ bis „na lazebnika“ des Artikels: „Obecni byk“ nach § 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1910, Pr. V. 18/10, die Weiterverbreitung des am 19 und 20 November 1910 in Stadt Liebau verbreiteten, mittels Hektographen hergestellten Flugblattes: „Arbeiter heraus!“ nach § 302 und 305 St. G. verboten.

Zl. 284 (14279)
Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. I. 559/10, die Weiterverbreitung der Nummer 52 der Zeitschrift: „Narodni Obzor“ vom 10 Dezember 1910 wegen der Stelle „Mdoby pana mistodrzitele“ nach § 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. I. 558/10, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Bystrina“, vom 8 Dezember 1910 wegen der Stelle von „Prispyvala k tomu“ bis „pred soud“ des Artikels: „Glossy k jubileu K. H. Machy“ nach § 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. I. 555/10, die Weiterverbreitung der Nummer 336 der Zeitschrift: „Pravo Lidu“ vom 6 Dezember 1910 wegen der Stellen von „Vojavci nase“ bis „a politicky“ und von „Armady prestavaji“ bis „vazne pozastavit“ des Artikels: „Vojavci a valecnictvi“ nach § 300, 488 und 491 St. G. sowie gemäß Artikel IV. und V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. I. 556/10, die Weiterverbreitung der Nummer 33 der Zeitschrift: „Mladenee“ vom 9 Dezember 1910 wegen der Stelle von „Us-dla mi“ bis „mi odpirala“ des Artikels: „Franta Vokurka prvý hriech“ nach § 516 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. 67/10, die Weiterverbreitung der Nummer 98 der Zeitschrift: „Sazzer Anzeiger“ vom 9 Dezember 1910 wegen der Stelle von „wenn ihr zur Weihnachtszeit“ bis „die beste Feier des Jul“ des Artikels: „Deutsche Frauen, deutsche Mädchen“; des Artikels: „Tschijichs aus Saz“; von „und nicht zu vergessen“ bis „zu denken“ des mit den Worten „der heutigen Nummer“ beginnenden Artikels ohne Überschrift nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 9 Dezember 1910, Pr. 66/10, die Weiterverbreitung der Nummer 96 der Zeitschrift: „Sazzer Zeitung“ vom 7 Dezember 1910 wegen des Artikels: „Gemeindeumlagen“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 10 Dezember 1910, Pr. 35/10, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Vychodoceky Obzor“ vom 8 Dezember 1910 wegen des Artikels: „Hrabe Forgach“ nach § 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 9 Dezember 1910, Pr. XI. 117/10, die Weiterverbreitung der Nummer 142 der Zeitschrift: „Moravsky Venkov“ vom 8 Dezember 1910 wegen des Artikels: „Kaez a zena“ nach § 303 St. G. verböter.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 9 Dezember 1910, Pr. XI. 116/10, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Svepomoc“ vom 7 Dezember 1910 wegen der Artikel: „Nekolik momentek“ und „Mydlo slabuti je nejlepsi!“ nach § 302 St. G. verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 415 Stow. II. 1318 (14051 1—3)

Obwieszczenie.

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Debica.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Debicy, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: Debica, dnia 25 września 1910.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

1. udzielanie członkom pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemysle i handlu,

2. oprocentowanie wkładek,

3. popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcja: Jan Stańko, właściciel realności w Debicy, przełożony, Michał Rozmysłowski, gospodarz w Kawęczynie, zastępca przełożonego, oraz członkowie: Piotr Hamala, gospodarz w Kawęczynie, Stanisław Kwiatkowski i Marceł Osuchowski, właściciele realności w Debicy.

Podpis firmy (F. Z.): Spółka podpisuje się w ten sposób, iż pod pieczęcią (stemplią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia spółki podpisuje przełożony zarządu lub jego zastępca; umieszcza się je na tablicy przed lokalem spółki przez dni 14, ogłoszenie walnego zgromadzenia podaje się do wiadomości członków także przez rozesłanie cyrkularza, w razie potrzeby nastąpi ogłoszenia spółki w „Czasopiśmie dla spółek rolniczych“, wydawanem przez krajowy patronat.

Udziały członków po 10 kor., jeden członek nie może mieć więcej niż 5 udziałów.

Odpowiedzialność: nieograniczona.

Data wpisu: 19 listopada 1910.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 19 listopada 1910.

L. cz. Firm. 316/10 Rg. A. 29 (14435 1—3)

Obwieszczenie.

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział B. wykreślono:

Siedziba firmy: Tarnów.

Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo pogrzebowe „Spokój“ Franciszek Łazarski i Jan Nuzikowski w Tarnowie.

Skutkiem śmierci spółnika Franciszka Łazarskiego rozwiązane.

Dzień wpisu: 12 września 1910.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 27 sierpnia 1910.

L. cz. Firm. 383/10 Rg. A. 39 (14436 1—3)

Obwieszczenie

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Tarnów.

Brzmienie firmy: Kanarek i Ska.

Zmiana firmy na: M. Kanarek.

Dotychczasowa właścicielka pierwotnej firmy „Kanarek i Ska“ Sara recte Salomea Kanarek sprzedała kontraktem z daty Rozwadów dnia 3 października 1910 l. rep. 20.515 przedsiębiorstwo swoje Majerowi Kanarkowi, który przedsiębiorstwo to prowadzi dalej będzie pod firmą „M Kanarek“ i własnoręcznie podpisując ją będzie, wypisując swoje imię i nazwisko: „Majer Kanarek“.

Dzień wpisu: 15 października 1910.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział IV.

Tarnów, dnia 15 października 1910.

Ч. сп. Фірм. 1709/10 Ст. III. 65 (14308)

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Тернополі оголошує, що вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарських:

в рубриці III „Надія“ господарске стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою в Березовиці великій,

в рубриці IV. Березовиця велика, на статутах з дати Березовиця велика 18 вересня 1910.

Цілю стоваришеня є: сполучити господарські сили своїх членів для їх добробуту через:

а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цілі веденя спільного господарства, спільними силами лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наем доми мешкальні, вглядяю поодиноки мешкальні лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарських, навозів, збіжжа, насіння і інших землеплодів для своїх членів та лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосен торгівлю середствами поживи, алкогольними і неалкоголічними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашнього і різнничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

д) займати ся перетворюванем продуктів господарських лише своїх членів і продажно продуктів та плодів господарських (збіжжа, худоби і т. д.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

е) набувати і удержувати знаряди господарські і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наем,

ж) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжжа своїх членів,

з) вирабляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всіляки предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашнього і різнничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

и) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) удляти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Заряд стоваришеня зложений зі слідующих членів:

1. Іван Стешин син Дмитра,
2. Василь Дебельский,
3. Гринько Волинец, всі господарі в Березовиці великій.

Фірму стоваришеня підписує ся важно в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів заряду.

Оголошеня стоваришеня будуть уміщені на таблиці на льокалі стоваришеня, або в одній з львівських часописей яку означить надзираюча Рада.

Порука членів є необмежена.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 17 листопада 1910.

Doniesienia prywatne.

„NOWOŚCI LITERACKIE“

Wykwintne tanie wydawnictwo oryginalnych dzieł naszych współczesnych autorów.

ROCZNIE WYCHODZI 24 TOMY.

Prenumerata kwartalna wynosi 5 kor. 20 hal., z przesyką 5 kor. 80 hal.

Prenumeratę przyjmuje i prospekta wysyła

St. SOKOŁOWSKI, Biuro dzienników i ogłoszeń

Lwów, pałac Hausmana 9.

Prospekt na rok 1911.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

W roku 1911-ym, a 52-im swego istnienia drukować będzie najznakomitsze nowości literatury rodzimej, cały szereg dzieł pierwszorzędnej wartości i wysokiego znaczenia zarówno pod względem treści, jak formy.

TYGODNIK ILLUSTROWANY w roku 1911-ym w dziale powieści i nowel pomieści dwa najświeższe utwory:

Bolesława Prusa

Odrodzenie

z ilustracjami Jana HOLEWIŃSKIEGO

Wł. St. Reymonta

Rok 1794

Czasy Kościuszkowskie

z ilustracjami Stanisława KACZOR-BATOWSKIEGO

Nadto nową powieść

Eugeniei Żmijewskiej Młodzi

W dziale nowel drukować będzie utwory, odznaczone i wyróżnione na niedawnym konkursie, a więc:

Władysława Orkana-Smreczyńskiego: „SWIT“, z ilustracjami Józefa Rapackiego.

Jana Lemańskiego: „WOLA“.

Piotra Chmyzowskiego: „BAROWSKA“, z ilustracjami Jana HOLEWIŃSKIEGO.

Z wyróżnionych:

Stefanii Podhorskiej-Okolów: „DO DOMOW OJCOW“.

Henryka Zbierzchowskiego: „WE TROJE“.

Aleksandra Stroki: „RIRI I LULU“.
Jerzego Gąssowskiego: „OPOWIEŚĆ O STASIU I WOGOLE O LUDZIACH“ i wiele innych.

Nadto:

ARTYKUŁY WSTĘPNE.

KRONIKI TYGODNIOWE Bolesława Prusa.
DZIAŁ HISTORYCZNY.

POEZYJE.

WĘDROWIEC POLSKI.

NA DOBIE.

MIESZANINY LITERACKIE.

ROZRYWKI UMYSŁOWE, świeżo wprowadzony dział szachów, szarad, rebusów zagadek, zabawek naukowych, logogryfów i humoru.

DZIAŁ ARTYSTYCZNY TYGOD. ILLUSTR. zawierać będzie niezależnie od ilustracji do każdego artykułu osobne ryciny, reprodukcje najcenniejszych obrazów polskich i obcych artystów, plansze z aktualnych wystaw w kraju i zagranicą, jednym słowem, obraz rodzimej i obcej sztuki.

Jako nadzwyczajne premium „Tygodnika Ilustrowanego“ otrzymają prenumeratorowie Album kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO na tle życia wygnańców syberyjskich:

„Sybir, wizye przeszłości“

„SYBIR, WIZYE PRZESZŁOŚCI“, zawierać będzie kartony: SPOTKANIE, LIST, PAN TADEUSZ W KOPALNIACH, UCIECZKA i piękną alegoryczną rycinę tytułową. — Nadzwyczajne to bezpłatne premium wyjdzie w pierwszych dniach stycznia roku 1911.

Oraz BEZPŁATNY DODATEK — — — —
„TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“ — — — —

CIEKAWY POWIEŚCI

Miesięcznik ilustrowany, poświęcony najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym.

12 dużych tomów rocznie. Każdy tom suto ilustrowany.

CIEKAWY POWIEŚCI, dając wybór najełniejszych dzieł beletrystyki europejskiej i efektownych utworów, stworzą bibliotekę książek wysoce zajmujących, a pierwszorzędnej wartości literackiej.

CIEKAWY POWIEŚCI drukować będą w r. 1911:

Alfonsa Daudet'a: „Straszny rok“, szereg świetnych opowiadań na tle francusko-pruskiej wojny z r. 1870—1871 z 20 ilustracjami.

Henryka Nagla: „Tajemnice Nalewek“, rzecz wysoce sensacyjną, pisaną z brawurą francuską, niesłychanie barwnie i zajmująco.

Erckmanna-Chatriana: „Hugo Wilk“ i „Daniel Rock“, przedziwne powieści z życia alzackiego.

Deotymy: prześliczną, stylową powieść z życia patrycjatu gdańskiego i szlachty polskiej p. t. „Fanienska z okienka“.

Karola Dickensa: „Grażak czyli zegar ścienny, albo Magazyn starożytności“, porywające, pełne sentymentu dzieło młodej sieroty.

Wołodego Skiby: „Wybór pism“ a przedewszystkiem „Kwiat Sumatry“ i „Siedmioletnią wojnę“, niezmiernie ciekawą powieść, pełną dowcipu i humoru.

Zygmunta Kaczkowskiego: znakomite opowiadanie p. t. „Żydowscy“, z dziejów trzech powstań polskich: 1794, 1831 i 1863 r.

Wiktora Hugo: „Człowiek śmiechu“, dzieło potężne i wstrząsające.

Niezależnie od powyższych:

Al. Dumasa (Ojca): „Wybór pism“.

Teofila Gautier: „Kapitan Fracasse“.

Pawła Fevala: „Czarne suknie“ i „Łowy królewskie“.

CIEKAWY POWIEŚCI, które kosztują rocznie 16 koron, każdy prenumerator „Tygodnika Ilustrowanego“ dostaje zupełnie darmo.

Komplet z roku 1910 dla prenumeratorów „Tygodnika Ilustrowanego“ 10 koron, w oprawie 16 koron. 12 dużych tomów ilustrowanych, zawierających powieści: „Nad poziomym“ Wołodego Skiby (2 tomy); „Karol Szalony“ Al. Dumasa (2 tomy); „Klub Pickwicka“ Karola Dickensa (3 tomy); „Manuela“ Gust. Zielińskiego (1 tom); „Król Dziadów“ Józ. Dzierzkowskiego (2 tomy); „Grzes“ Wołodego Skiby (2 tomy).

Na żądanie „Ciekawe Powieści“ (bezpłatne dodatki książkowe) w bardzo pięknej, ozdobnej, płóciennej oprawie za dopłatą za oprawę 50 hal. za tom; to jest kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 50 hal., półrocznie za 6 tomów 3 kor., rocznie za 12 tomów 6 kor.

WARUNKI PRENUMERATY:

We Lwowie:

kwartalnie	6 kor. 80 hal., z oprawą książek	8 kor. 30 hal.
półrocznie	13 kor. 60 hal., „ „	16 kor. 60 hal.
rocznie	27 kor. 20 hal., „ „	33 kor. 20 hal.

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7 kor. 20 hal., z oprawą książek	8 kor. 70 hal.
półrocznie	14 kor. 40 hal., „ „	17 kor. 40 hal.
rocznie	28 kor. 80 hal., „ „	34 kor. 80 hal.

NUMERA OKAZOWE i PROSPEKTY BEZPŁATNIE.

Prenumeratę przyjmują: Administracja „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie, Pasaż Hausmana I. 9, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. Odpowiedzialny za Redakcję we Lwowie: Artur Schröder.

Wspaniałe upominki na Gwiazdkę!

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcje międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, pasaż Hausmana.

Rok 1911.

Wydawnictwa rok XIII.

Zaproszenie do przedpłaty na

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik nutowy na fortepian z dodatkiem literackim.

Pismo wychodzi przy końcu każdego miesiąca zeszytami, zawierającymi utwory klasyczne, salonowe, wyjątki z oper, operetek i tańce, w dodatku literackim: liczne wiadomości ze świata muzycznego.

Zadaniem „NOWOŚCI MUZYCZNYCH“ jest dostarczanie abonentom aktualnych wartościowych utworów po niezwykle niskiej cenie prenumeracyjnej.

WARUNKI PRZEDPŁATY:

W Warszawie rocznie 5 rub., na prowincyi 6 rub., zagranicą 7 rub. — Półrocznie i kwartalnie w tymże stosunku.

Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów:

a) bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty lub portret Chopina i b) za pół ceny t. j. za 1 rb. 50 kop. „A. B. C.“ najnowsza szkoła na fortepian prof. A. Różyckiego. — Przesyłka premium 30 kop.

Oprócz tego, dla każdego tysiąca rocznych abonentów, wnoszących przedpłatę do naszej administracyi, przeznaczona jest jako **NADZWYCZAJNE PREMIUM PIANINO KRAJOWEJ FABRYKI** w cenie 500 rub.

Premium wygrywa posiadacz kwitu, którego TRZY OSTATNIE CYFRY będą odpowiadały, takimiż cyframi głównej wygranej 196 loteryi klasycznej Królestwa Polskiego; losowanie w czerwcu 1911 r.

ADRES REDAKCYI I ADMINISTRACYI:

Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6. — Telefon 143-15.

Agencya dla Galicyi u St. Sokołowskiego, Biuro pism w Lwowie, Pasaż Hausmana 1. 9.

Na Gwiazdkę i Nowy Rok

poleca księgarnia

Zienkowicza i Chęcińskiego

we Lwowie ul. Teatralna L. 1. Telefon 1234

największy wybór dzieł ilustrowanych, książek obrazkowych dla dzieci i starszej młodzieży w języku polskim, angielskim, francuskim i niemieckim.

Wszystkie nowości stale na składzie.

Księgarnia przyjmuje przedpłatę na wszystkie czasopisma tak krajowe jak i zagraniczne na rok 1911.

Zamówienia z prowincyi odwrotnie.

APTEKA POD „ZŁOTĄ GWIAZDĄ“

PIOTRA MIKOŁASCHA

we Lwowie, ul. Kopernika 1. 1.
wyrabia i poleca

SYRUP sulfogujacolowy i syrup sulfogujacolowy z kołą

jako skuteczny środek przeciw kaszlowi i innym chorobom dróg oddechowych w działalności zupełnie identyczny z Siroliną i innymi podobnymi wyrobami zagranicznymi, co też orzekła komisya przemysłowo-lekarska Towarzystwa lekarskiego.

SYRUP SULFOGUJACOLOWY
jest o połowę tańszy od Siroliny i kosztuje faszka tylko 2 kor.
SYRUP SULFOGUJACOLOWY Z KOŁĄ
kosztuje kor. 2-50.

Wydaje się tylko te wyroby na przepis lekarski. Do nabycia we wszystkich aptekach.
Należy żądać wyraźnie wyrobu apteki PIOTRA MIKOŁASCHA, we Lwowie.
Ostrzega się przed naśladownictwem!

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez **M. FISCHLERA**

Gena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO
Lwów, pasaż Hausmana 9.

LOTERYA POWSZECHNEJ WYSTAWY SZTUKI POLSKIEJ

na dochód Galeryi Miejskiej we Lwowie

ciągnięcie 12 maja 1911

we Lwowie.

Losów 150.000.

Cena losu 1 kor.

Wygranych 400 wartości 35.000 kor.

3 Główne wygrane wartości 20.000 kor.

Wygrane w dziełach sztuki pierwszorzędnej wartości
(nie mogą być zamienione na gotówkę).

Losy do nabycia w domach bankowych i trafikach w całym kraju.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerze, dużym
petitem 4 halerze.

Miód! Miód to zdrowie! Gęsty kor. 6-80,
65% płynna pa-
toka „rarytas miodoboru“ kor. 7-50, Zoładz na ka-
wę kor. 3-—, wszystko za 5 klgr. franko. —
KORZENIEWICZ, emer. nauczyciel, IWANCZANY.

Lwów, ul. Hetmańska 4.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
JULIANA DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez kore-
spondencyę.

Poszukuje się kupna

starych MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“ Biuro ogłoszeń,
pasaż Hausmana 9, Lwów.

Cukiernia TROCZYŃSKIEGO

Lwów, Batorego 32,
(naprzeciw Gimnazjum Franciszka Józefa)
poleca na Święta

Torty od 2 kor., Struclę od 1 kor., Kilo
ozdobnych cukierków na drzewko 4 kor.,
pomadek deserowych kor. 3-20, czekoladek
4 kor., karmelków 2 kor., Ciastka po 8 hal.,
oraz gorąca kawę, herbatę, czekoladę, różne
likieri i salę bilardową.

Towarzystwo dla handlu, Przemysłu
i Rolnictwa Lwów, Romanowicza 1,

(dom własny)

wyłączne zastępstwo na Galicyę i Bukowinę:

Rur stalowych bez szwu austriackich walcowni
Mannesmanna w Komotan i
Rur żelaznych spawanych w Schönbrunn.

Armatury firmy E. v. Münstermann w Bielsku, oraz
wiele innych,

otworzyło własne **Biuro Techniczne**
ze współdziałaniem sił fachowych, zajmujące się wy-
konaniem planów, kosztorysów i wszelkich robót,
wchodzących w zakres instalacji rurociągowych,
a w szczególności:

Wodociągów,
Urządzeń gazowych,
Centralnych ogrzewań, oraz
Oświetlenia gazem benoidowym (powietrze
nasycone parami benzyny), nadającym się szczegó-
lnie do oświetlenia zakładów przemysłowych, gorzelń,
browarów, mleczarni, dworów, sanatoriów, szpitali
i t. p. oraz mniejszych miast.

Przez wyszczególnionych wykonujemy wszelkie
inne prace techniczne i na zapytanie służymy bez-
płatnie potrzebniemi informacjami.

Jako zastępcy fabryk najważniejszych artyku-
łów, jesteśmy w stanie wykonywać poruczone nam
roboty po najniższych cenach.

Wina

naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węg-
ierskie, austriackie, francuskie, reńskie, his-
zpańskie w najlepszej jakości po cenach naj-
tańszych poleca handel herbaty, kawy i wina
Edmunda Riedla, Lwów.

Chcesz mieć wesołe Święta!

a pożytek trwały,

Sprowadź Bracie czempredzej,
Balonik Drzymały!

Dla młodych i dla starych:

Nic to nie kosztuje;

Wystarczy, gdy kto „Dźwignię“

zaprenumeruje,

a dostanie bezpłatnie sensacyjny cały,
Balon Drzymały!

Aby go otrzymać najbliższą pocztą bezpłatnie, wy-
starczy przysłać przekazem choćby tylko półroczną
prenumeratę na „Dźwignię“ 2 kor. 66 hal., albo ca-
łoroczną 5 kor. „Dźwignia“ rozpoczyna 18-ty rok
istnienia. — Wystarczy adres: Redakcyja „Dźwignia“
Lwów.

Biuurka,

Krzesła, Szafy na
książki do urzędzeń
biurowych

najtaniej sprzedaje

K. TOCZYSKI

Magazyn mebli

Lwów, ul. Sykstuska 1. 19.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE,
ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą
w miejscu lub wysyliką na prowincyę po cenach redakcyjnych

Agencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Na rok 1911

oferujemy tanio najlepszy

PORTLAND CEMENT z krajowych fabryk „Szczakowa“ „Podgórze“

loko każda stacya kolejowa

BRACIA MUND Lwów, centralne biuro, ulica Sykstuska 1. 23.

Richtera

Kotwiczne skrzynki budowlane

sa jak przed laty trzydziestu także i dziś najmiłszą zabawką dzieci świetnie prze-
trwały one próbę czasu. Z każdym
rokiem pomnaża się liczba tych ojców, którzy jako dzieci polubili kotwiczne skrzynki
budowlane, a teraz zaczynają ze swoimi własnymi dziećmi znów budować. —
Czy może być lepsze pole-
cenie? — Pewnie nie, i
dlatego powinna każda ma-
tka wybrać prawdziwą ko-
twiczną skrzynkę budowlaną
jako najlepszy i najzna-
komiwszy podarek dla swo-
ich dzieci. To można odbyć
najlepiej według nowego il-
ustrowanego cennika skrzy-
nek budowlanych, który chę-
tnie wysyłamy franko, w nim
znajdują się także bliższe
szczegóły o kotwicznych
skrzynkach mostowych i o
ulubionych układankach Me-
teor. — Richtera kotwiczne
skrzynki budowlane i kotwi-
czne skrzynki mostowe roz-
poznać można po ochronnej
marce „Kotwicy“, nabyć
je można we wszystkich le-
pszych handlach z zabawkami
w kraju i zagranicą po
niskich przez fabrykę usta-
nowionych cenach; trzeba
jednak dla swego własnego
bezpieczeństwa żądać przy kupnie wyraźnie Richtera kotwicznej skrzynki budowlanej i nie dać sobie wmówić żadnego naśladownictwa, które byłoby jako dopełnienie zupełnie bez wartości. Ktoby o dopełnieniu, odpowiedniemi dla swojej starej skrzynki, był w wątpliwości, ten otrzyma na żądanie od podpisanej firmy najnowszy cennik bezpłatnie albo dokładne objaśnienie.

bezpieczeństwa żądać przy kupnie wyraźnie Richtera kotwicznej skrzynki budowlanej i nie dać sobie wmówić żadnego naśladownictwa, które byłoby jako dopełnienie zupełnie bez wartości. Ktoby o dopełnieniu, odpowiedniemi dla swojej starej skrzynki, był w wątpliwości, ten otrzyma na żądanie od podpisanej firmy najnowszy cennik bezpłatnie albo dokładne objaśnienie.

Król. nadw. i szambelańscy dostawcy **F. Ad. Richter & Cie., Wiedeń** I. Obwód, Operngasse Nr. 16.

Kto lubi muzykę i zamierza kupić mechaniczny instrument muzyczny, ten niech
każe sobie przysłać najnowszy cennik klubnie znanych Imperator-instrumentów
muzycznych z okrągłymi stalowymi tarczami nut, a kto pragnie nabyć aparat
mówiący, ten niech zażąda cennika aparatów mówiących; znajduje w nim wykaz
najlepszych aparatów mówiących.

SKŁAD POWOZOW

E. & J. STROMENGER

Lwów, ul. Karola Ludwika 5.

Urządzenia biur i kancelaryj wykonuje najsolidniej i punktualnie

FABRYKA MEBLI STYLOWYCH

Braci SIWEK (Zamarstynów)

Magazyn: Lwów, ul. Kopernika 3.

Parowa Fabryka wyrobów stolarskich i parkietów

BRACI WCZELAK

we Lwowie, ul. Łyczakowska 27,

wykonuje

okna, drzwi, bramy i t. p. roboty budo-
wlane, utrzymuje na składzie wielki za-
pas deszczułek posadzkowych i parkie-
tów z dobrze wysuszonego materiału, ja-
koteż opaski (okładzinki), listwy do pod-
łóg, rozmaite profile dla Pp. stolarzy,
cieśli i t. d.

Fabryka przyjmuje do tarcia i gładzenia
deski na podłogi, oraz wszelkie roboty
stolarskie.

Ważne dla posiadaczy losów! Z powodu wielkiego
zapotrzebowania losów płacimy aż do 1 stycznia za wszelkie losy jedną
koronę po nad kurs. Przesyłki z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą.
Dom bankowy ROHATYN i ULAM. Lwów, Sykstuska 8.